

ผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน

นางวนิดา ศิริวรรณชัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**Effects of the Provision of Language Activities in Book Corner on Preschool
Children's Reading Ability at Ban Namlad School in Nan Province**

Mrs. Wanida Siriworwatchai

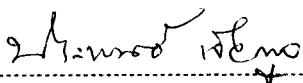
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction
School of Educational studies
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ผลการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำลัค จังหวัดน่าน
ชื่อและนามสกุล	นางวนิดา ศิริวรรจันช์ชัย
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ผลโยธิน

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

 ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ผลโยธิน)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ เจียรฤทธิ์)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ 24 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน
ผู้ศึกษา นางวนิดา ศิริวรรจันทร์ชัย ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ผลโภชิน ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัย ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านน้ำดัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 13 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาใน มุมหนังสือ และแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ มี ความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อน ได้รับการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ กิจกรรมภาษา มุมหนังสือ ความสามารถในการอ่าน เด็กปฐมวัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาด้านคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ให้กำเนิดน้ำและ
ความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี พล ไบชิน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดถึง
รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เอี่ยมสุกามิตร และรองศาสตราจารย์ ดร.อุษณี หรคาด ที่สั่งสอน
อบรมให้ความรู้และแนวคิดในด้านการศึกษาปฐมวัย ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณในความกรุณาของทุก
ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบคุณ ดร.นิกน นาครอักษร อาจารย์ปรีดา ญาจะชัย และอาจารย์มนูรี พึงทอง ที่
ได้กรุณาตรวจสอบเรื่องมีของการวิจัย และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข รวมทั้ง ผู้อำนวยการวิชัย
วงศ์นันท์ ที่ให้การสนับสนุนในด้านการศึกษาต่อ และการพัฒนาตามองค์ความรู้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เคยห่วงใย และสนับสนุนมาโดยตลอด ขอบคุณ
ทุกคนในครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เสมอ

ขอบใจเด็กอนุบาลด้วยน้องที่เคยสร้างแรงบันดาลใจให้ไฟหัวใจรู้และคิดอยู่ในเรื่อง
ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

วนิศา ศิริวรรณชัย
พฤษภาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๓
ขอบเขตการวิจัย	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	๖
ความหมายและความสำคัญของการอ่าน	๖
องค์ประกอบของการอ่าน	๙
พัฒนาการทางการอ่าน	๑๐
แนวคิดการสอนอ่าน	๑๑
กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	๑๒
การประเมินการอ่าน	๑๔
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	๑๕
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษยนังสีอ	๑๗
ความหมายและความสำคัญของมนุษยนังสีอ	๑๗
การจัดมนุษยนังสีอในห้องเรียนปฐมวัย	๑๙
การเลือกมนุษยนังสีอสำหรับเด็กปฐมวัย	๒๒
แนวการจัดกิจกรรมในมนุษยนังสีอ	๒๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษยนังสีอ	๒๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือการวิจัย	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ ๑ ผลการวัดคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง	33
ตอนที่ ๒ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง	34
ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านหลังการทดลองโดยเทบນແຜ່ງ	36
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อกกิประยุกต์ และข้อเสนอแนะ	38
สรุปการวิจัย	38
อกกิประยุกต์	40
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	48
ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
ข แบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย	51
ค คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ	54
ง ภาพการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ	62
ประวัติผู้ศึกษา	65

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ผลการวัดความสามารถในการอ่านรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง.....	33
ตารางที่ 4.2 ความความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง.....	35
ตารางที่ 4.3 คะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองโดยเทียบเกณฑ์.....	36

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทักษะทางภาษาถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิด ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาในขั้นสูง ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ทั้งในการแสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด และข่าวสาร อีกทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้มุขย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ (วนานา รักสกุลไทย 2551: 11-12)

ทักษะทางภาษาประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กและมีความสัมพันธ์กับการรู้หนังสือของเด็ก เพราะการรู้หนังสือหมายถึงปฏิสัมพันธ์ทางปัญญาที่มีความซับซ้อนที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับข้อความ และระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งทักษะความรู้ และมีความหลากหลายไปตามภาระงานและสถานการณ์ (Machado 1999 ถ้างัดในนั้นดู นิยมหอน 2551: 24) ซึ่งการรู้หนังสือของเด็กปฐมวัยเป็นการรู้หนังสือในระบบแรกเริ่ม ก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ทักษะการรู้หนังสืออย่างเป็นทางการ ปีชนันท์ หริรัตน์ โลหะ (2548: 1) กล่าวว่า การรู้หนังสือเบื้องต้น (Early Literacy) หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เขียน พูดและฟัง โดยเน้นไปที่ทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้น การวางแผนการเรียนรู้ที่ดีให้แก่การรู้หนังสือในระบบแรกเริ่ม ย่อมส่งผลดีต่อทักษะการรู้หนังสืออย่างเป็นทางการ นั่นคือ เด็กที่รู้หนังสือและสามารถอ่านได้ย่อมจะเรียนรู้ได้ไปด้วย

การเรียนอ่านในชั้นอนุบาลหรือชั้นเด็กเล็กไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เด็กๆ รักที่จะอ่าน เช่นเดียวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่อยากให้ลูกเรียนอ่านในโรงเรียน การเรียนอ่านมิใช่เป็นเพียงความต้องการทางสังคมเท่านั้น แต่เป็นความจำเป็นทางด้านวิชาการที่สำคัญ เด็กอ่านก็มากเท่าไร เป็นเครื่องชี้ให้เห็นความสำเร็จของการเรียนในโรงเรียนมากเท่านั้น (สุภาวดี ศรีวรรณ 2542: 84) นอกจากนี้ ไพบูลย์ อินทนิต (2546: 90) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่ควรปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก และควรส่งเสริม

อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแล้วก่อนเข้าโรงเรียน ยิ่งเร็วเท่าไหร่ก็ยิ่ง ได้ผลดีเท่านั้น ดังนั้น การให้เด็กได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือหรือนิประสนการณ์ในการอ่าน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ลีช (Leach) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเลี้ยงดูเด็กกล่าวไว้ว่า “ไม่มีเด็กคนใดเลือกเกินไปสำหรับหนังสือ การปีกันไม่ให้เด็กรู้จักหนังสือจนกว่าเด็กจะอ่านออก ก็เหมือนกับไม่คุยกับเด็กจนกว่าเด็กจะพูดได้” (บูลนิธินังสือเพื่อเด็ก 2550)

ประสบการณ์สำคัญด้านสติปัญญาในเรื่องการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ได้แก่ การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทานหรือเรื่องราวที่สนใจ โดยมีตัวอย่างการจัดกิจกรรม เช่น อ่านนิทาน อ่านป้ายและสัญลักษณ์ที่สนใจ หรือนิทานให้เพื่อนฟัง (กระทรวงศึกษาธิการ 2547: 22) นฤมล เมืองอม (2551: 31-35) ได้ยกตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่เกี่ยวข้อง กับการอ่าน เช่น การอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง การให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำ การอ่านร่วมกัน การอ่านอิสระ การอ่านตามลำพัง การเขียนร่วมกัน การเขียนอิสระ ซึ่งการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางการอ่าน ควรยึดแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็ก กล่าวคือ ไม่ควรเป็นการสอนทักษะทางภาษาอย่างเป็นทางการ แต่ควร เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความท้าทายให้เด็กเกิดความต้องการที่จะร่วมกิจกรรม และสามารถ ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมด้วยตนเองหรือมีผู้ใหญ่ช่วยแนะนำ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่มี ความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการทางภาษาของเด็ก จะช่วยให้เด็กก้าวไปสู่พัฒนาการทางภาษาใน ขั้นต่อไป

บุณหนังสือเป็นบุณเตรท์ที่เด็กมีโอกาสเข้ามาปฏิบัติกิจกรรมที่สนใจเกี่ยวกับหนังสือมาก ที่สุด เป็นบุณที่สงบ มีบรรยายศาสท์งูใจให้เด็กเห้าไปคุยปาก อ่านหนังสือนิทาน พิงนิทาน เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับด้านหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก ซึ่งเด็กสามารถเดือกดำ กิจกรรมลงมา ตามลำพังหรือเป็นกลุ่มเด็กๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2547: 99) การส่งเสริมและ พัฒนาด้านการอ่านของเด็กอาศัยปัจจัยที่ส่งเสริมซึ่งประกอบด้วยปัจจัยภายในตัวเด็กและปัจจัยที่ เป็นสภาพแวดล้อมที่จัดสร้างขึ้นมาได้ สมิธและ约翰逊 (Smith and Johnson 1976 ยังถึงใน วิชาการ ชุมพล 2547: 14-15) ให้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการ อ่านของเด็ก ได้แก่ ระดับสติปัญญาของเด็ก ุตสาหะและความพร้อม แรงจูงใจ สภาพร่างกาย อารมณ์ สภาพแวดล้อม และการจัดโปรแกรมการอ่าน ดังนั้น หากผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กเป็นต้นว่า ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง จัดองค์ประกอบเพื่อส่งเสริมพัฒนาการอ่านให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมสามารถพัฒนาการอ่านให้แก่เด็กได้

จากที่ก่อความข้างต้นจะเห็นว่า การอ่านมีความสำคัญต่อเด็กและเป็นทักษะที่สามารถส่งเสริมให้แก่เด็กได้ ซึ่งมุมหนังสือเป็นมุมที่มีความเหมาะสมที่จะส่งเสริมทักษะการอ่านในระดับปฐมวัย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษารั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยนำไปจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือเพื่อส่งเสริมพัฒนาการหรือส่งเสริมความสามารถทางการอ่านให้แก่เด็กปฐมวัยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมในมุมหนังสือ

3. สามตัวฐานการวิจัย

หลังการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร ประชากร คือ เด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปี ศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนในตำบลสถาน จังหวัดค่านาน

4.2 กิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง กิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง คือ กิจกรรมภาษาในบุนหนังสือที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ดังรายละเอียดที่ปรากฏในคู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ (ภาคผนวก ค)

4.3 ระยะเวลาในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยใช้เวลาในช่วงกิจกรรมเสรี เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน

4.4 ตัวแปรที่ศึกษา

4.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ

4.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 บุนมหังสือ หมายถึง บริเวณหนึ่งของห้องเรียนที่ใช้จัดวางหนังสือ หรือแสดงหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กเข้าไปอ่านและทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับหนังสือ

5.2 กิจกรรมในบุนมหังสือ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ว่าจัดให้เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงในการเข้ามาในบุนมหังสือ ได้แก่

5.2.1 การอ่านออกเสียง คือ การให้เด็กช่วยกันเลือกหนังสือที่สนใจในบุนมหังสือให้ครูอ่านให้ฟัง โดยครูอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้แสวงหา ชื่อผู้แปล ชื่อผู้ภาพประกอบ อ่านเนื้อร่องพร้อมกับชี้ข้อความขะมະที่อ่านและเปิดโอกาสให้เด็กถาม หรือสนทนากับข้าวักดัวคลายคร

5.2.2 การอ่านร่วมกัน คือ การเลือกหนังสือร่วมกันเด็กและอ่านร่วมกัน โดยครูชี้อ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่งให้เด็กอ่านออกเสียงไปพร้อมๆ กัน เมื่อเด็กคุ้นเคยแล้วอาจผลัดให้เด็กอ่านมาเป็นผู้ชี้คำอ่านแทนครู

5.2.3 การอ่านอิสระ คือ การให้เด็กเลือกหนังสือมาอ่านเองตามความสนใจ โดยที่เด็กอาจจะอ่านร่วมกันในกลุ่มเด็กๆ หรือเลือกหนังสือที่สนใจมาอ่านเองตามลำพัง

5.3 ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถตามพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัยขั้นที่ 2 (4-5 ปี) และขั้นที่ 3 (4, 5, 6 ปี) ในคุณลักษณะการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) ได้แก่

5.3.1 ดือหนังสือไม่มีดันหัว

5.3.2 อ่านชื่อเรื่องหนังสือ

5.3.3 อ่านหนังสือจากซ้ายมือไปขวามือ

5.3.4 ชี้คำหรือม่องตัวหนังสือขณะอ่าน

5.3.5 ใช้ภาษาเป็นสื่อสำหรับอ่าน

5.4 เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กอายุระหว่าง 5-6 ปี ศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำลัด จังหวัดน่าน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในบุนมหังสือ มีความสามารถในการอ่านมากขึ้น

- 6.2 ได้แนวการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่ส่งเสริมพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย
- 6.3 เป็นแนวทางสำหรับครุปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากิจกรรมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหันส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำลัด จังหวัดน่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเสนอผลการศึกษาด้านครัว ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
 - 1.2 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 1.3 พัฒนาการทางการอ่าน
 - 1.4 แนวคิดการสอนอ่าน
 - 1.5 กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
 - 1.6 การประเมินการอ่าน
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุนหันส์
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของบุนหันส์
 - 2.2 การจัดบุนหันส์ในห้องเรียนปฐมวัย
 - 2.3 การเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.4 แนวการจัดกิจกรรมในบุนหันส์
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุนหันส์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

จากการศึกษาด้านครัวความหมายของการอ่าน พนวณมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุภาวดี ศรีวรวรรณ (2542: 87) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายจากตัวอักษร คำที่ถูกจัดรวมอยู่บนหน้ากระดาษ ไว้ก็เพื่อสืบความหมายที่ต้องการแสดงออก ผู้อ่านจะรับรู้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรด้วยสายตาเป็นประการแรก หลังจากนั้นก็จะค้นหาความหมายหรือทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์นั้น

นิพพารณ์ เกิดสว่าง (2547: 23) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือกระบวนการทางสมองอย่างหนึ่ง ที่แปลสัญลักษณ์ต่างๆ หรือตัวอักษรออกมานเป็นคำพูด และถ่ายทอดเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะการอ่านหลายอย่าง เช่น การพสมพسانตัวอักษร การวินิจฉัยคำ การถอดความ การตีความ และการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่าน จึงจะทำให้การอ่านและการแปลความหมายนี้ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำพาร์ ศรีหรัญ (2540: 16) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ซึ่งจะเข้าใจมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความสามารถในการใช้ความคิดและความสนใจในการอ่าน

สุภัตรา คงเรือง (2539 ยังถึงใน นฤมล เนียมหนอง 2551: 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกิดใช้ในการถอดรหัสสัญลักษณ์ และการทำความเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์เหล่านั้น

จากความหมายที่ศึกษามาทั้งหมดสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ต่างๆ หรือภาษา โดยอาศัยกระบวนการทางความคิดและการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่าน ซึ่งประสบการณ์ ความสามารถในการคิด และความสนใจในการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องต่อการดำเนินชีวิตและการเรียนรู้ของทุกคน มีผู้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

นิตยา ประพุตติกิจ (2540: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาทุกสาขาวิชา นักการศึกษาเชื่อว่า เด็กที่อ่านเก่งแล้ว นักจะประสบความสำเร็จในการเรียนทุกๆ สาขาวิชา

ชุตินา สังajanันท์ (2529: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึงการมีชีวิตอยู่ เพราะวิทยาการและความรู้ต่างๆ ถูกค้นพบและเกิดองค์ความรู้ใหม่ ให้ได้เรียนรู้โดยไม่มีสิ้นสุด ความสำเร็จในการศึกษามักเป็นผลมาจากการสามารถในการอ่าน นอกเหนือการอ่านยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน สร้างสรรค์จินตนาการ ขยายขอบเขตของชีวิต

ทำให้รู้บัญชี บุคลากรว่างไกล

วรรณ โสมประยูร (2539: 121-122) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน
ไว้วดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียน
จำเป็นจะต้องอาศัยทักษะการอ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับ
ความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำ
ความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและ
การประกอบอาชีพการทำงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการ
อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพ หรือธุรกิจการทำงานที่ตนเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและ
ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ
ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้รู้สึกมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับ
ของสังคม ช่วยให้มีเกียรติบุคคล ชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และ
ประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้ง และกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดจา
ประยุต์ การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มนักลิตรภาพและความน่าเชื่อถือ
ให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรม
นันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน เป็นการช่วย
ให้บุคคลใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ศิลปารถ ประวัติศาสตร์ เอกสาร
สำคัญ วรรณคดี ช่วยให้อุปนิสัยอุรุกษ์นรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยไว้ และสามารถ
พัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งของชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต เพราะ
การอ่านเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ ความคิด และจิตวิญญาณ ให้กับ
เกิดความคงทนทางสติปัญญา และวุฒิภาวะนำไปสู่การเกิดกระบวนการพัฒนาชีวิตให้เป็นไป
ในทางที่ดีงาม นอกจากนี้ การอ่านยังนำไปสู่การค้นพบแนวคิดที่ดี ที่จะนำมาประยุกต์เป็น
ความคิดของผู้อ่านได้ และการอ่านทำให้ได้สาระความรู้มากกว่าการหาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เพราะ

สามารถอ่านเพื่อค้นหาความรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (สำนักงานเลขานุการสถาบันศึกษา 2550: 5-10)

ในมุมมองของพ่อแม่ที่ให้ความสำคัญต่อการอ่านหนังสือ ได้ระบุเห็นแก่ ว่า การอ่านหนังสือนอกจากจะช่วยให้มีความคิดกว้างไกลมีจินตนาการ ความรู้ ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้อันจะนำไปสู่การส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาเด็ก สังคม และชุมชน ได้ กล่าวคือ หนังสือที่น่าสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่างๆ ผู้อ่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพนั้นสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้ การจัดกิจกรรมการอ่านในครอบครัวช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว หนังสือที่น่าสนใจความรู้เกี่ยวกับโรคภัยและการดูแลรักษาสุขภาพ หรือหนังสือธรรมะ ช่วยให้ผู้อ่านได้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพกายและสุขภาพใจ การอ่านช่วยฝึกวินัยในการใช้หนังสือรวมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้อ่าน โดยเรียนรู้ผ่านตัวละครในหนังสือ

จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ เพราะ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้และนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจ การงานที่ต้องการกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้

สำหรับในระดับปฐมวัยนี้ เด็กส่วนใหญ่ยังไม่สามารถอ่านหนังสือด้วยตนเอง ได้อย่างหลักหลาดตามความต้องการ หากเด็กได้ฟังผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำย่อน ที่จะได้รับประโยชน์จากการอ่าน ได้เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ อิกซ์บั้งเป็นแรงจูงใจให้อบากอ่านและบลู๊ฟฟินนิสบาร์กการอ่านให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

1.2 องค์ประกอบของการอ่าน

สุกสรร คงเรือง (2539: 19-20) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่เด็กควรเรียนรู้ดังนี้

- 1) ความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ ได้แก่ การรู้ทิศทางในการถือหนังสือ การรู้ส่วนประกอบของหนังสือ และการรู้ทิศทางในการอ่าน
- 2) ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร ได้แก่ การรู้ว่าการอ่านกับการเขียนสัมพันธ์กัน การรู้จักคำศัพท์ การรู้ว่าคำคืออะไร การรู้จักตัวอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของคำ และการรู้รูป่าว และทิศทางของตัวอักษร
- 3) ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอน ได้แก่ การรู้ความหมายของเครื่องหมายคำพูด เครื่องหมายคำนาม และเครื่องหมายอักษรเขียว

4) ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิ่งชี้แนะในการคาดคะเนและตรวจสอบการคาดคะเน ได้แก่ การคาดคะเน และการตรวจสอบการคาดคะเน โดยอาศัยภาพ ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยคและ/หรือพหูยุนต์ที่ตนของคำ

องค์ประกอบของการอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นที่เด็กจะต้องเรียนรู้สำหรับการอ่าน ดังนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านของเด็กควรนำองค์ประกอบในการอ่านมา กำหนดในสาระการเรียนรู้ด้วย

1.3 พัฒนาการทางการอ่าน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) ได้ระบุถึง พัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ 2547: 132) ดังนี้

ขั้นที่ 1 (3 – 4 ปี)

สนใจดีohnangสือ เห็นการสร้างความหมายจากตัวหนังสือเป็นเรื่องอัศจรรย์ ฟังคำอ่าน เล่นคำ ตระหนักในตัวหนังสือที่แวดล้อม ใช้ตัวหนังสือประกอบการเขียนภาพ ถือหนังสือหัวกลับ

ขั้นที่ 2 (4 – 5 ปี)

เลียนแบบการอ่าน อ่านเรื่องที่คุ้นเคย จำชื่อและคำต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม เริ่ม อ่านคำจากภาพ อ่านคำที่พบเห็นบ่อยๆ พูดคำที่เริ่มต้นเหมือนๆ กัน เริ่มนึกความรู้ในการดีohnangสือ จำคำสำคัญในโคลง กลอน นิทาน

ขั้นที่ 3 (4, 5, 6 ปี)

เขียนและอ่านกลับคำที่เขียน อ่านหนังสือคำคั่งด้วยของที่คุ้นเคย ใช้ภาพเป็นสือสำหรับอ่าน จำตัวอักษร อ่านคำเริ่มต้น ลงท้าย สังเกตความเหมือน จับคู่คำที่เหมือนกันในหนังสือ โคลง กลอน อ่านคำได้ในบริบทนั้น แต่ไม่สามารถอ่านได้ในบริบทอื่น

ไฮลดเวย์ (Holdaway 1979 อ้างถึงใน วนานา รักรสกุลไทย 2551: 15-16) ได้ กล่าวถึงพัฒนาการด้านการอ่านของเด็กปฐมวัยตามลำดับขั้นพัฒนาการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านขั้นเริ่มต้น (Emergent Reading) เด็กจะคุยกับหนังสือเรื่องที่เด็กชอบ พูดข้อความในหนังสือด้วยภาษาของตน ทำท่าทางเหมือนอ่านหนังสือ โดยไม่สนใจข้อความ ตามลำดับของเรื่อง จับใจความและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อเรื่องโดยการใช้ประสบการณ์ เดินทางของตน อ่านเรื่องสั้นๆ ที่บอกให้ผู้ใหญ่บันทึกไว้ อ่านและเขียนตัวขีดเขียง รวมทั้งอ่านและพยาบัมคัดลอกหรือเขียนทับตัวอักษรของผู้ใหญ่

ขั้นที่ 2 การอ่านขั้นแรกเริ่มในระดับก้าวหน้า (Advanced Emergent Reading)

เด็กจะภาคความของข้อความตามบริบท คุ้ยข้อความที่มีตัวหนังสือตัวใหญ่ ตรวจสอบความถูกต้อง โดยการเดาจากประสบการณ์เดิมและจากสิ่งที่แน่น อ่านข้อความที่มีตัวอักษรและคำที่เห็นอยู่เป็นประจำ และหาคำที่มีตัวอักษรที่คล้ายกัน โดยการตรวจสอบจากจุดที่เริ่มต้นของประโยค

ขั้นที่ 3 การอ่านในระดับที่กำลังจะก้าวไปสู่การอ่านขั้นเริ่มต้น (Emergent to Early Reading) เด็กจะรู้จักคำที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อเห็นคำนั้นในบริบทหรือสิ่งแวดล้อม รู้จักการคาดเดาคำใหม่ โดยสรุปประโยคและความหมาย ความสาขាជุทธิศึกษา เมื่อมองข้อความที่ทุ่นเคเบิลแล้วออกซ์ของตัวอักษรส่วนใหญ่ได้ พิจารณาตัวอักษรบางตัวและบอกว่ากือตัวอะไร พยายามกัดลอกและตกแต่งรูปร่างของตัวอักษร และคำบางคำที่มีพัญชนะต้นเหมือนกัน

ขั้นที่ 4 การอ่านขั้นต้น (Early Reading) เด็กจะรู้และภาคความของจุดเริ่มต้น และจุดจบของคำบางคำ ใช้เสียงพัญชนะต้นที่รู้จักในการคาดเดา และตรวจสอบคำที่อ่าน นอกข้อสังเกตที่รู้ว่าคำๆ เดียวกันสามารถผสมกับคำอื่นกลายเป็นคำใหม่ได้ คัดลอกหรือเขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษาง่ายๆ ของตน ใช้รูปประโยคที่ถูกต้องและกลับมาอ่านข้อความของตนได้ รวมถึงที่หรือภาคความของจุดเริ่มต้นและจุดลงท้ายของประโยค

ขั้นที่ 5 การอ่านขั้นต้นในระดับก้าวหน้า (Advanced Early Reading) คาดเดาข้อความจากสิ่งที่แน่น โดยคุ้ยขัญชนะตัวแรกของคำประกอบกับความรู้เดิมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวอักษรกับเสียงตัวอักษร จำและตรวจสอบตัวอักษรที่สัมพันธ์กับเสียงของคำ ตรวจสอบคำที่อ่านด้วยการซื้อตัวอักษรในคำไปพร้อมๆ กับการออกเสียงไปด้วย ใช้รูปและเสียงตัวอักษรเป็นหลักในการสะกดคำใหม่ที่ไม่รู้จัก หรือคำที่ไม่แน่ใจ

จากลักษณะขั้นพัฒนาการในการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะพัฒนาการทางการอ่านจะเป็นไปตามรุดภาระของเด็กแต่ละคน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านอาชีว เด็กปฐมวัยจะเริ่มรู้จักคำง่ายๆ สามารถอ่านหนังสือภาพง่ายๆ ได้ และมีความสนใจเกี่ยวกับตัวหนังสือ โดยประสบการณ์เดิมของเด็กมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นอย่างยิ่ง

1.4 แนวคิดการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านนั้นมีหลายวิธีการ ซึ่งแต่ละวิธีจะมีรูปแบบ ความเรื่อง และวิธีการที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานแนวคิดในการสอนอ่านของแต่ละวิธีนั้นๆ กันนั่ง (Gunning 1993 อ้างถึงใน นิพพารณ์ เกิดสว่าง 2547: 41) ได้แก่ ลักษณะพัฒนาการในการสอนอ่าน ดังนี้

1) แนวคิดการสอนแบบแยกทักษะออกเป็นส่วน (Bottom up) แนวคิดนี้เป็นการสอนแบบทางตรง (Direct instruction) โดยจะเริ่มจากการสอนระดับคำไปสู่ระดับเรื่องราว ทั้งนี้มีความเชื่อว่า การสอนอ่านให้แก่เด็กควรจะต้องเริ่มสอนจากพื้นฐาน ได้แก่ การรู้จักพัญชนะ สร้างตัวสะกด ไปสู่การอ่านเรื่องราวต่างๆ โดยในขั้นแรกที่สอนจะมุ่งให้เด็กมีพื้นฐานเกี่ยวกับรูปร่าง แต่ละสิ่งของพัญชนะเดียวกัน ต่อจากนั้นจึงจะเริ่มให้เด็กได้เรียนเสียงสาระ ตัวสะกดตามลำดับ ในการสอนจะมีการเรียงลำดับตามความยากง่ายและความซับซ้อน เมื่อเด็กมีความแม่นยำในการอ่าน ประสบความสำเร็จจะพัฒนาไปสู่การอ่านประไชและเรื่องราวตามลำดับ

2) แนวคิดการสอนจากระดับเรื่องราว (Top down) แนวคิดนี้จะเริ่มจากการสอนระดับเรื่องราวนานาสู่ระดับคำ โดยเด็กจะเริ่มเรียนจากการอ่านแบบจำเรื่องราวต่างๆ ไปสู่การเรียนแยกเป็นคำ การสอนผ่านคำนั้นจะยังไม่ถูกนำมาสอนจนกว่าเด็กเริ่มอ่านได้ แนวคิดนี้มีความเชื่อว่า การเรียนอ่านจะต้องเป็นการเรียนแบบองค์รวม และเด็กจะค่อยๆ ซึ้งซับไปalongตามธรรมชาติ เหมือนกับการที่เด็กเรียนรู้ที่จะพูด การสอนที่แบ่งทักษะออกเป็นส่วนย่อยๆ นั้นจะไม่นำมาใช้เพราะนอกจากจะทำให้เนื้อหาการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่องแล้ว ยังทำให้การสอนอ่านคือเป็นนามธรรมและทำให้ขาดชื่นอีกด้วย

3) แนวคิดแบบผสมผสาน (Interaction) แนวคิดนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างการสอนแบบแยกทักษะออกเป็นส่วน (Bottom up) และการสอนจากระดับเรื่องราว (Top down) กล่าวคือมีทั้งการสอนแบบแยกทักษะและเรื่องราว โดยแนวทางในการสอนนั้นจะขึ้นอยู่กับความเชื่อของผู้สอนว่าจะเป็นไปในทิศทางใด หากมีความเชื่อในแนวการสอนแบบแยกทักษะออกเป็นส่วน (Bottom up) มากกว่า กิจกรรมที่จะเน้นการสอนออกเป็นทักษะย่อยมากกว่า ในการตั้งกันข้าม หากมีความเชื่อในแนวทางการสอนจากระดับเรื่องราว (Top down) ในการจัดกิจกรรม ก็จะเน้นไปสู่ระดับเรื่องราวนากกว่า

สำหรับการจัดกิจกรรมในมุมหนังสือเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้แนวคิดการสอนจากระดับเรื่องราว (Top down) กล่าวคือ ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการอ่านแบบจำเรื่องราวไปสู่การแยกเป็นคำและซัง ไม่มีการสอนผสมคำ

1.5 กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

นฤมล เนียมห้อม (2551: 31-35) ได้กล่าวถึงกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไว้ดังนี้

1.5.1 กิจกรรมการอ่านร่วมกัน (*shared reading*)

เป็นกิจกรรมที่มีเครื่องมือหลัก หรือสื่อพื้นฐานคือหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งขนาดของตัวหนังสือใหญ่พอที่เด็กนั่งอยู่ข้างหลังมองเห็นคำหรือตัวหนังสือในแต่ละหน้า หนังสือเล่มใหญ่ที่เลือกมาควรเป็นวรรณกรรมที่เป็นที่ถูกนิยม และเป็นประเภททายได้

ขั้นตอนของการอ่านร่วมกัน เริ่มตั้งแต่การอภิปรายดึงนื้อร้องของหนังสือที่จะอ่าน หรือนำสิ่งของที่สัมผัสรักบันเรื่องนานาสถาน เพื่อช่วยให้เด็กเริ่มนิยมหนังสือที่จะอ่านและช่วยให้เด็กมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะอ่านด้วย อ่านหนังสือให้เด็กฟังทั้งเรื่องเพื่อให้เด็กสนใจ ชี้คำอ่านเพื่อให้เด็กถูนเกย์กับตัวหนังสือ คำ หรือชื่อความ เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการอ่าน ให้เด็กสนุกกับการทายเหตุการณ์ล่วงหน้า

เมื่ออ่านร่วมกับเด็กหลายครั้งแล้ว ครูควรจัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ส่วนย่อของข้อความที่เป็นประไบค์ วลี หรือคำ โดยการทำหน้ากากปิดตัวหนังสือเพื่อให้เด็กหานิยม หรือวลีที่ต้องการเน้นให้ชัดขึ้นและให้เด็กอาสาสมัครอ่านคำนั้นๆ นอกจากทำหน้ากากแล้ว ครูอาจใช้การเติมคำที่หายไป (*cloze*) กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจ ได้ว่าข้อความหรือคำไม่ใช่รูปภาพ และเรียนรู้ว่าตัวหนังสือจะมีทิศทาง ซึ่งการเติมคำที่หายไปนี้อาจเป็นประเภททางเสียงและประเภททางตา หรือครูอาจใช้กิจกรรมการเน้นคำสำคัญด้วยการทำบัตรคำสำคัญไว้ให้เด็กนำไปเทียบกับคำในหนังสือ หรืออาจทำบัตรภาพจากในหนังสือให้เด็กจับคู่กับเนื้อความหรือคำในหนังสือ

หลังจากที่ได้อ่านร่วมกันแล้ว ครูควรจัดกิจกรรมการสื่อภาษา และกิจกรรมการเล่นเกมภาษา เพื่อให้เด็กได้สื่อความหมายสิ่งที่ได้อ่าน กิจกรรมสื่อภาษา ได้แก่ การทำหนังสือนิทาน การแสดงละคร การเล่าเรื่องซ้ำ การทำงานศิลปะ การทำภาพหนัง โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ เป็นสื่อ และกิจกรรมการเล่นเกมภาษา ได้แก่ เกมหาคำที่เหมือนกันในนิทาน เกมหารือตัวละคร เกมพูดตามเครื่องหมายวรรคตอน เกมคำดับภาพและข้อความจากเรื่อง

1.5.2 การอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง (*reading aloud*)

เป็นกิจกรรมที่ครูเลือกวาระกรรมที่คิดสำหรับเด็กมาอ่านให้ฟัง ครูควรจัดช่วงเวลาเฉพาะสำหรับการอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง และควรจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มย่อยมากกว่ากลุ่มใหญ่ ครูควรอ่านซื้อเรื่อง ซื้อผู้แต่ง ผู้วาดภาพประกอบ อ่านเนื้อเรื่องพร้อมกับชี้ข้อความขณะที่อ่าน เปิดโอกาสให้เด็กถาม หรือสนทนากับเด็ก ช่วงเวลาที่ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังนี้ ควรเป็นเวลาที่ทำให้เด็กรู้สึกอบอุ่น และมีความสุข ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่คิดเห็นว่างรู้กับเด็ก ครูควรอ่านหนังสือให้เด็กฟังทุกวันเพื่อช่วยให้เกิดทัศนคติที่คิดต่อการอ่าน และช่วยให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ การใช้สิ่งซึ่งแนะนำในการคาดคะเน และการตรวจสอบการคาดคะเน

1.5.3 การอ่านอิสระ

เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเลือกอ่านตามความสนใจ สื่อที่ใช้ในการอ่านอาจเป็นหนังสือประเภทต่างๆ คำศัพท์ของ เนื้อเพลง หรือสื่อต่างๆ เช่น ป้ายข้อตกลงต่างๆ ในห้องเรียน ป้ายประกาศเดือนความจำ คำแนะนำในการใช้และเก็บของเล่น คำวัญ คำศัพท์ของประจำบ้าน ป้ายสำรวจซึ่งเด็กที่มาโรงเรียน ป้ายแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รายการอาหารและของว่างประจำวัน ปฏิทิน รายงานอาการประจำวัน หรือป้ายขอบพรวันเกิดเพื่อน เป็นต้น

1.5.4 การอ่านตามลำพัง (*Independent reading*)

วิธีการส่งเสริมการอ่านที่ดี คือ การให้เด็กมีโอกาสอ่านจริงๆ ครูควรจัดให้มีช่วงเวลาเฉพาะที่ทุกคนรวมทั้งครูเดือดหนังสือมาอ่านตามลำพัง ช่วงเวลานี้ เด็กจะได้เดือดหนังสือที่ตนชื่นชอบหรือสนใจมาอ่าน แม้ว่าซึ่งกิจกรรมจะเป็นการอ่านเงียบๆ โดยไม่รบกวนผู้อื่น ในทางปฏิบัติเด็กอาจพูดออกเสียงพื้นทำระหว่างการอ่านบ้าง ครูไม่ควรบังคับให้ทุกคนเงียบสนิทระหว่างการอ่าน กิจกรรมนี้อาจใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีต่อวัน ควรเป็นเวลาที่เด็กมีอิสระในการเลือกอ่านโดยครูไม่ต้องมอนหมายงานต่อเนื่องจากการอ่านให้เด็กทำ

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน คือการเขียน ราเคล เคดาร์ (Rachel Kedar) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การสื่อสาร การแสดงความคิด ความรู้สึกของนายอย่างมีความหมาย การเขียนและการอ่านจะดำเนินไปพร้อมกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542) ดังนี้ เมื่อเด็กได้อ่านแล้ว จึงควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนเพื่อสื่อความหมายหรือเขียนในสิ่งที่เด็กสนใจ เช่น เขียนซื่อตอนเอง เขียนบันทึกซื่อนิทานที่อ่าน เขียนเมนูอาหาร ในสั้นๆ เป็นต้น

1.6 การประเมินการอ่าน

การประเมินการอ่านของเด็กปฐมวัยนั้น สามารถทำได้โดยการสังเกตเด็กขณะทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับครู อ่านกับเพื่อน หรืออ่านคนเดียว

จากการศึกษาแนวคิดของ คัทติ้ง (Cutting 1985 อ้างถึงใน ศุทธิลักษณ์ แก้วเด็ก 2547: 26) กล่าวถึงการประเมินการอ่านของเด็ก สรุปได้ 3 วิธี คือ

1.6.1 จาก การสังเกต (From observation) ได้แก่ การสังเกตท่าทางขณะเด็กอ่าน

1.6.2 จากการวินิจฉัยความหมาย (From diagnostic means) ได้แก่

1) การฟังเด็กอ่าน

2) การฟังเด็กเล่าเรื่องซึ่ง แล้วถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือว่า “เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร” “คำนี้มีความหมายว่าอย่างไร” เพื่อจะได้รู้ว่าเด็กเข้าใจเรื่องราวหรือไม่

3) การรู้ข้อมูลของเด็กในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่าน เพื่อจะได้รู้ว่าเด็กเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงของตัวอักษรหรือไม่

4) จากการตอบสนองของเด็ก (From children's constructed responses) ได้แก่ การตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน การจับใจความจากเรื่องที่อ่าน การขยายความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สำหรับการสังเกตพัฒนาการการอ่านนั้น สามารถทำได้กับเด็กเป็นรายบุคคลและในกลุ่มบุตรของเด็กทำกิจกรรมการอ่านร่วมกันในห้องเรียน การสังเกตเพื่อประเมินพัฒนาการของเด็กในกิจกรรมการอ่านร่วมกันนั้นสามารถประเมินความตั้งใจ ทักษะการคาดคะเน กระบวนการในการอ่าน การจับใจความ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือ

ดังนั้น การประเมินผลการอ่านจะเป็นไปตามพัฒนาการ และธรรมชาติการรู้หนังสือในด้านการอ่านของเด็ก โดยการเก็บร่องรอยทางการอ่านของเด็กจะทำกิจกรรมการอ่านร่วมถึงกิจกรรมการอ่านร่วมกัน โดยการสังเกต การบันทึกพฤติกรรมการอ่านอย่างต่อเนื่อง

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

อัญชลี วงศ์หล้า (2533) ได้ศึกษาการพัฒนาฐานรูปแบบการเสริมความพร้อมในการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเปรียบเทียบผลการวัดความพร้อมในการอ่านของเด็กที่เรียนจากสื่อและรูปแบบที่กำหนดกับเด็กที่เรียนจากการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 2-6 ปี จำนวน 44 คน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่เรียนจากสื่อและรูปแบบที่กำหนด มีความพร้อมในการอ่านสูงกว่าเด็กที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บัวเพ็ญ การพานิชย์ (2539) ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากโรงเรียนอนุบาลราชบูรณะ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาปักดิ้มีพัฒนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพัฒนาการการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสมการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปักดิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือและกิจกรรมสนทนาแบบปักดิ์ไม่แตกต่างกัน

อัมพร ศรีหารยุ (2540) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์และเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนบ้านทุ่งกรวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบภาษาธรรมชาติ และกลุ่มควบคุม 15 คน ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ และได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ มีความสนใจในการอ่านและเขียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิพพวรรณ เกิดสว่าง (2547) ได้ศึกษาผลการใช้หนังสือชุดการอ่านที่มีต่อความสามารถของเด็กวัยอนุบาล กลุ่มตัวอย่างคือเด็กอนุบาล อายุ 5 - 6 ปี โรงเรียนโนสิตสโนสร กรุงเทพมหานคร จำนวน 54 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองที่ใช้การสอนโดยใช้หนังสือชุดการอ่านจำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนอ่านแบบปกติ จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่าเด็กกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภชิลักษณ์ แก้วเล็ก (2547) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคณิตศาสตร์ โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 4-6 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันมีความสามารถในการอ่านสื่อความหมายสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คันนิงแฮม (Cunningham 2008) ได้ศึกษาคุณภาพของปัจจัยแวดล้อมในโรงเรียนปฐมวัยที่ส่งผลต่อทักษัณคติการอ่านและเขียนของเด็ก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กปฐมวัย จำนวน 201 คน ในเขตโรงเรียนชุมชนขนาดใหญ่และนักศึกษา จำนวน 10 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ขณะเด็กเริ่มเรียนแล้วใน 1 สัปดาห์แรก ผลการศึกษามีการเปรียบเทียบกันกับเกณฑ์การวัดพัฒนาการด้านการอ่านของเด็ก ได้แบบปกติและเกณฑ์คุณภาพของโรงเรียน จากการศึกษาระบบนี้ พบว่า ระดับทักษัณคติของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการอ่าน-เขียน เกี่ยวกับคุณภาพแวดล้อมในชั้นเรียนมาก และทักษัณคติเชิงบวกจะเพิ่มขึ้นตามระดับของคุณภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ที่มีการพัฒนาที่มากขึ้น นอกจากนี้ พัฒนาการด้านการอ่าน-เขียนนี้จะมีผลทำให้เกิดทักษัณคติเชิงลบต่อการอ่าน-เขียนของเด็กปฐมวัยได้ โดยเฉพาะเรื่องของการอ่านในกลุ่มเด็กที่มาจากครอบครัวยากจนมากกว่าในกลุ่มเด็กที่มีฐานะดีกว่า

เทรนดาพิลเลีย และคณะ (Triantafillia et. al 2006) ได้ศึกษาหนังสืออ่านสำหรับเด็กปฐมวัยกรณีศึกษาในกรอบครัวชาวกรีก 1,115 ครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มกรอบครัวฐานะคุณภาพดีของหนังสืออ่านสำหรับเด็กของตนมากกว่ากลุ่มกรอบครัวยากจน อีกทั้งกลุ่มกรอบครัวฐานะคดีชนในให้เด็กของตนกูนมากกับเรื่องราวทางวรรณคดี สุนทรียศาสตร์ และอื่น ๆ มากกว่ากลุ่มกรอบครัวยากจน ผลของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในทักษะการอ่านจะสัมพันธ์ โดยตรงกับระดับพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กรวมทั้งเกี่ยวข้องกับระดับความสำเร็จในการให้การศึกษาในโรงเรียนและระดับของความสนใจในการอ่านของเด็กด้วยเช่นกัน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของเด็กปฐมวัยจะเห็นว่า การจัดกิจกรรมทางการอ่าน การใช้หนังสือประกอบการอ่าน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของเด็กทั้งในโรงเรียน และในกรอบครัวของเด็ก ล้วนมีผลต่อความสามารถในการอ่าน และความสนใจในการอ่าน ของเด็ก

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุนหันงสือ

2.1 ความหมายและความสำคัญของบุนหันงสือ

ความหมายของบุนหันงสือ

พุนศ์ คันธีรัตน์ (2537: 230) ได้ให้ความหมายของบุนหันงสือว่า บุนหันงสือคือบริเวณหนึ่งของห้องเรียนที่ใช้วางหนังสือ และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับหนังสือ ในการจัดบุนหันงสือ อาจแบ่งเนื้อที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของห้องเรียนจัดทำบุนหันงสือ อาจใช้เสื่อปู มีหมอนอิงทำด้วยเศษผ้าเป็นรูปสัตว์ต่างๆ มีชั้นวางหนังสือ ให้ เก้าอี้ สำหรับอ่านหนังสือ เมื่อเด็กมีเวลาว่างจะเข้าไปนั่งเพื่อเปิดอ่านหนังสือได้ตามใจชอบ

ศรีรัตน์ เจริกลินจันทร์ (2536: 127) กล่าวว่า บุนหันงสือหมายถึง การกำหนดสถานที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของห้องสมุดหรือของห้องเรียนไว้สำหรับจัดหนังสือที่เลือกสรรแล้วเพื่อเสนอแก่บุคคลเป้าหมาย โดยอาจเลือกเสนอหนังสือที่น่าสนใจทั่วไปหรือหนังสือที่แนะนำ ประภา หนังสือภาษา หนังสือดักขยะพิเศษ นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสมให้แก่เด็ก เช่น การอ่านหนังสือให้ฟัง

ฤทธยา ตันติพลาธิวะ (2545: 41-44) กล่าวว่า บุนหันงสือเป็นบุนการเรียนรู้ที่เป็นแหล่งรวมหนังสือประเภทต่างๆ โดยใช้บริเวณหนึ่งของห้องเรียนเป็นที่วางหนังสือและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับหนังสือ ประกอบด้วยชั้นวางหนังสือ ให้ เก้าอี้ บุนหันงสือจึงเปรียบเสมือนห้องสมุดขนาดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัย ที่จัดไว้ให้เด็กเข้าไปใช้ได้ตามความสนใจของบุนหันงสือ

มุนหนังสือเป็นบุนเด่นหรือบุนประสมการณ์ที่จัดให้เด็กเข้าไปเล่นอย่างเสรีตามที่กำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน โดยให้โอกาสเด็กเล่นประมาณวันละ 60 นาที ซึ่งบุนหนังสือในห้องเรียนควรเป็นบุนที่เงียบสงบ สำหรับให้เด็กได้ดูรูปภาพ อ่านหนังสือนิทาน พิงนิทาน เพื่อให้เด็กได้ศึกษาและคุยกับตัวหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้ กิจกรรมทางภาษาคุณจะให้เด็กเข้าไปใช้ และได้ทำกิจกรรมลงมาๆ ตามลำพังหรือเป็นกลุ่มเด็กๆ กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 98-99)

ดังนั้น บุนหนังสือในชั้นเรียนปฐมวัยจะเป็นบริเวณหนึ่งของห้องเรียนที่มีไว้สำหรับจัดวางหนังสือ หรือแสดงหนังสือที่เหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เด็กเข้าไปอ่านและทำกิจกรรมอื่นๆ เกี่ยวกับหนังสือตามความสนใจ

ความสำคัญของบุนหนังสือ

พูนศรี คัมภีรปกรณ์ (2537: 230) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดบุนหนังสือไว้ดังนี้

- เพื่อยกระดับความตระหนักรู้ใน การอ่าน โรงเรียนระดับปฐมวัยบางแห่งมีห้องสมุดของโรงเรียน แต่อยู่คนละอาคาร ไม่สะดวกต่อการไปใช้บ่อยๆ บกเว้นชั่วโมงเข้าห้องสมุด ซึ่งมักจะไปได้เพียงสักครู่หละครรัช ถ้ามีบุนหนังสืออยู่ใกล้ตัว ใกล้มือ เด็กจะมีโอกาสอ่านหนังสือ ได้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำ บางโรงเรียนจึงจัดให้มีบุนหนังสือในทุกห้องเรียน

- เพื่อส่งเสริมความพร้อมและฝึกอบรมเบื้องต้น ได้แก่

- ฝึกให้เด็กมีโอกาสได้บุนหนังสือ ฝึกการใช้หนังสือ เป็นการเพิ่มพูนทักษะการใช้หนังสือ

- เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการอ่าน โดยการจัดกิจกรรมเล่านิทาน เล่นเกม แสดงบทบาทสนุมติ

- ส่งเสริมให้เด็กรักหนังสือ เห็นว่าหนังสือเป็นเพื่อน ให้ความบันเทิง ผ่อนคลายความเครียด

- ปลูกฝังความรู้สึกรักส่วนรักงาน ความเป็นระเบียบ ด้วยการฝึกจัดบุนหนังสือให้เรียนรู้เป็นระเบียบ และการตกแต่งบุนหนังสือให้สวยงาม

- เพื่อส่งเสริมการนั่งอ่านหนังสือที่ถูกวิธี ในบุนหนังสือควรสอนการนั่งอ่านหนังสือที่ถูกวิธีให้แก่เด็ก ซึ่งควรจะต้องเริ่มหัดตั้งแต่เด็กแรกเข้าโรงเรียน

- เป็นแหล่งความรู้ จากบุนหนังสือเด็กจะนึกถึงการเรียนรู้ดังนี้

- เรียนรู้คำศัพท์จากหนังสือ

- ได้ฝึกฝนความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

- 3) ทำให้เป็นผู้ “ครัวรู้ครัวอ่าน”
- 4) คิดสร้างสรรค์จากกิจกรรมและจากเรื่องที่อ่าน
- 5) ได้เรียนรู้ความเห็นจากเพื่อนๆ จากการสนทนากับหนังสือที่อ่าน

ร่วมกัน

- 6) ได้รู้จักและเข้าใจตนเอง
- 7) ได้มีโอกาสจดจำคุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่าง

กลุ่มฯ ต้นติพากชีวะ (2545: 42-44) กล่าวว่า บุนหันสือเป็นบุนมการเรียนรู้ที่ครุชัดขึ้นในชั้นเรียน โดยมีกรอบแนวคิดและนโนทัศน์ที่ต้องการให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ การใช้ภาษา พูด การฟัง ทิศทาง วิธีใช้หนังสือ สี ขนาด รูปร่าง การเรียกชื่อ เป็นแหล่งปฐกฝังให้เด็กรักการเรียน และรักการอ่าน

วิไลวรรณ เกื้อท่าน (2545: 37) กล่าวว่า บุนหันสือมีคุณค่าในแง่งของการศึกษาดังนี้

1. ฝึกให้เด็กรักและถอนอมหนังสือ
2. ทำให้เด็กคุ้นเคยกับหนังสือ มองเห็นความเหมือนและความแตกต่าง เด็กที่มีความพร้อมดีพอ จะสามารถอ่านคำศัพท์บางคำได้ และมีความอยากรู้เรียนหนังสือ ซึ่งจะใช้หนังสือนิทานเป็นแบบคัดลอกข้อความต่างๆ
3. ทำให้เกิดความเพลิดเพลินทั้งที่อ่านไม่ได้แต่จะสนุกกับการคุยกับเพื่อนๆ เด็กจะสนใจและอยากรู้จักเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่านให้แก่เด็ก
4. ให้ความรู้และอบรมนิสัยแก่เด็ก
5. รู้จักแสดงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่อหนังสือ รู้ว่าหนังสือเป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์ต่อเด็ก

ดังนั้น บุนหันสือจึงมีความสำคัญต่อเด็ก เพราะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับหนังสือ ได้สังเคราะห์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านการใช้ภาษา การสังเกต และวิธีการใช้หนังสือ เป็นแหล่งความรู้สำหรับเด็ก ปฐกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก และเพิ่มพูน ประสบการณ์ในด้านต่างๆ จากการอ่านหนังสือให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

2.2 การจัดบุนหันสือในห้องเรียนปฐมวัย

บุนหันสือเป็นบุนมที่เด็กมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กับหนังสือและตัวหนังสือมาก ที่สุด จึงมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน บุนหันสือ ต้นติวงศ์ (2538 ถัง ถึงใน ศุทธิลักษณ์ แก้วเล็ก 2547: 27) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการอ่านของเด็กว่า เด็กจะเรียนอ่านเอง ตามธรรมชาติ ถ้าได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีภาษาเขียน และได้พัฒนาอย่างการอ่านที่ผู้ใหญ่อยู่อ่าน ซึ่ง

ธรรมชาติเดิมจะเรียนรู้ภาษาจากการอ่านที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และเรียนรู้การอ่านจากการได้รับประสบการณ์ จากการอ่านหลายๆ ทาง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถดำเนินการได้ใน Nun หนังสือ การจัดบุนหันนังสือในชั้นปฐมวัยควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้ (พูนศรี กัมกิรปกรณ์ 2537: 280-287)

1. ที่ตั้งและบรรยายภาพ

ที่ตั้งและบรรยายภาพเป็นสิ่งสำคัญในการจัดบุนหันนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ บุนหันนังสือมีหลักในการจัด คือ

1) ที่ตั้ง บุนหันนังสือในห้องเรียน จะจัดโดยแบ่งเนื้อที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของห้องเรียนเป็นบุนหันนังสือ บุนหันนังสือควรห่างจากบุนหันนังอื่นๆ โดยเฉพาะบุนหันนังที่มีเสียงดัง เช่น บุนหันนังเด่นบุนศรี เพื่อให้เป็นสัดส่วนความมีที่กัน เช่น อาจใช้ป้ายนิทรรศการ จัดพับ หรือชั้นวางบุนหันนังสือกันกีได้

2) บรรยายภาพ บรรยายภาพมีส่วนสำคัญในการที่เด็กจะเข้าไปใช้บุนหันนังสือ ด้วยความเต็มใจ และประทับใจ บรรยายภาพในบุนหันนังสือ ได้แก่ สิ่งเหล่านี้

(1) ความเจ็บปวด ความเจ็บปวดมีความจำเป็น เพราะขณะที่เด็กดูบุนหันนังสือ อ่านบุนหันนังสือ และฟังนิทาน เด็กจะต้องใช้สมารถในการเข้าใจเรื่องราว

(2) ความสะอาดสวยงาม ความสะอาดสวยงามเป็นสิ่งชูงใจในการใช้บุนหันนังสือ เช่น มีโต๊ะ เก้าอี้ ม้านั่ง มีหมอนรูปสัตว์ รูปผลไม้ รูปการศุน มีคินสอยเครื่องไว้ให้เด็กเจ็บไข้หื้อ เวลาเข้าบุนหันนังสือ มีเคียงกระดาษที่เด็กสามารถหอบินไปใช้วาดภาพหรือเขียนข้อความที่เขียนไว้

(3) แสงสว่าง แสงสว่างเป็นสิ่งจำเป็นในการอ่านและดูรูปภาพ ควรทำสีห้องด้วยสีนวล สีขาว เพื่อเพิ่มความสว่าง ติดหลอดไฟบริเวณที่ตั้งบุนหันนังสือ

(4) อากาศ ให้มีอากาศถ่ายเทได้ ถึงแม้ว่าจะจัดบุนหันนังสืออยู่ในห้อง ก็ตาม แต่ต้องอากาศร้อนอบอ้าวก็ไม่เชิญชวนให้เข้าไปใช้ ควรมีพัดลมหรืออยู่ใกล้บริเวณที่มีต้นไม้ ใหญ่

(5) ไกลจากหน้าต่าง ถ้าตั้งบุนหันนังสือใกล้หน้าต่างฝันจะสามารถเห็น แสงแดดส่องเข้ามาก ในฤดูหนาวอาจจะมีลมหนาวแรงเกินไป ความจดจ่อของหน้าต่างจะเป็นสาเหตุเบี่ยงเบนความสนใจของเด็ก

(6) การจัดอย่างมีศิลปะ จะต้องจัดอย่างเป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ตกแต่งด้วยดอกไม้ กระถางต้นไม้ รูปภาพจากบุนหันนังสือ เครื่องแขวนที่ห้อยแขวนจากเพดาน จัดป้ายนิทรรศการเกี่ยวกับบุนหันนังสือและการอ่าน แสดงบุนหันนังสือที่มีภาพสวยงาม ให้ดึงดูดความสนใจของเด็ก

แสดงผลงานทางศิลปะของเด็ก ให้เด็กช่วยกันจัดมุมหนังสือบ้าน ครูอาจนำวัสดุพื้นบ้านหรือวัสดุที่ทำขึ้นมาเองจัดมุมหนังสือให้คุ้มปลอกตา น่าเข้าไปใช้และสนับสนุน

การสร้างบรรยากาศที่ดี จะเป็นการชูงใจให้เด็กเริ่มเกิดความสนใจในบุน พนังสือ เข้ามาอ่านหนังสือ รักมุมหนังสือ และร่วมกิจกรรมในบุนหนังสืออย่างมีความสุข

2. ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ในบุนหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

ครุภัณฑ์และอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดหามาไว้ในบุนหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย มีดังนี้

1) โต๊ะ – เก้าอี้ ให้เด็กได้นั่งอ่าน เป็นโต๊ะเดียบตามขนาดของเด็ก เป็นโต๊ะกลม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นโต๊ะสี่เหลี่ยมกลางใหญ่เพื่อสะดวกในการจัดเป็นรูปต่างๆ เก้าอี้มีขนาดเล็ก น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายได้ง่าย

2) ชั้นวางหนังสือ ชั้นวางหนังสือมีไว้เพื่อใช้เก็บหนังสือให้เป็นระเบียบ เป็นชั้นเดียบสูงไม่เกิน 4 ฟุต ทำด้วยโลหะหรือไม้ก็ได ออกแบบเป็นชั้นธรรมชาติรับขึ้นลงได้ หรือเป็นช่องๆ มีถือถ่างลากไปตามที่ต้องๆ ได้

3) ป้ายนิทรรศการ ใช้จัดนิทรรศการ จัดป้ายข่าว แสดงผลงานเด็ก นับเป็นสื่อกลางระหว่างบุนหนังสือกับผู้ใช้บริการ โดยเสนอความรู้ความในใจของผู้ใช้บุนหนังสือ เช่น ระวังรักษาหนังสือ เสนอกิจกรรมของบุนหนังสือ

4) ฉากพับ หรือตู้หนังสือเคลื่อนที่ ฉากพับก็นี้แบ่งเขตห้อง ให้เกิดความเป็นสัดส่วน ถ้าเป็นตู้หนังสือของสมุดเคลื่อนที่ ยังใช้เป็นชั้นวางหนังสือไปในตัวด้วย เมื่อพับเก็บสามารถหัวไปจัดกิจกรรมในที่ต่างๆ ได้ง่าย

5) ตู้เก็บภาพและหุ่น ในบุนหนังสือจะมีภาพและหุ่นที่ใช้แสดงกิจกรรมหรือประกอบการเรียนการสอนซึ่งต้องมีตู้เก็บภาพและหุ่น เป็นตู้ไม้ ตู้กระจกได้

กุลยา ตันติผลารชีวะ (2545: 44-45) กล่าวว่า บริเวณบุนหนังสือต้องสะอาดสวยงาม สวยงาม หนังสือน่าอ่าน จัดเรียงบนชั้นอย่างมีระบบ ชั้นวางหนังสือสูงระดับที่เด็กหันมาอ่าน แล้วนำไปได้ง่าย ชั้นวางหนังสือควรอยู่ในระดับสายตาเด็กขณะจะอ่านและขณะเด็กยกเท้าหันไป จำนวนหนังสือในบุนหนังสือไม่ควรมากเกินไป แต่ให้มีการสลับเปลี่ยนเพื่อช่วยให้เด็กมีความรู้สึกแบปลกใหม่ และมีหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กทั้งนี้มีโต๊ะ เก้าอี้ เสื่อหรือพรม และหมอนเพื่อชูงใจให้เด็กอยากเข้ามาในบุนหนังสือ

ดังนั้น หากผู้ใช้บุนหนังสือสามารถจัดเตรียมครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับบุนหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ได้อย่างครบถ้วน เพียงพอ เหมาะกับวัยของเด็ก และจัดบรรยากาศ

ที่ถูกใจให้เข้ามาในมนุษย์สืบ ข้อมูลส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในมนุษย์สืบที่เป็นไปด้วยความรับรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดได้

2.3 การเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

พูนศรี กัมภีรปกรณ์ (2537: 266-270) ได้กล่าวถึงแนวทางในการเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้ดังนี้

1. ความเหมาะสมกับวัย และความต้องการของเด็ก การเลือกหนังสือจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน มิฉะนั้นหนังสือที่ดีจะกลายเป็นหนังสือที่ไร้ค่า เพราะหนังสือแต่ละเล่มผู้เด่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะให้เด็กแต่ละวัยอ่าน ในการพิจารณาความเหมาะสม สิ่งที่ต้องเน้นก็คือ “วัย” ของเด็ก เพราะวัยเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับความสนใจ การรับรู้และประสบการณ์ของเด็ก ดังนั้นต้องคำนึงถึงความสนใจที่สัมพันธ์กับการเลือกหนังสือมีดังนี้

ความสนใจของเด็กอายุ 4 - 6 ปี

1) เริ่มนิรภัย คิดคำนึง จินตนาการมากขึ้น ชอบเรื่องนางฟ้า เทวตา นิทาน นิยายต่างๆ

2) สนใจอย่างรู้ข้อหากรึเปล่า เกี่ยวกับธรรมชาติของคน นก สัตว์ ต้นไม้

3) สนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิต สิ่งแวดล้อม

4) ชอบหนังสือที่มีรูปภาพ

ความต้องการของเด็กอายุ 4 - 6 ปี

1) ต้องการความรัก และความมั่นคงจากบุคคลในครอบครัว

2) ต้องการที่จะได้ทราบมากกว่าตัวเขามีคุณค่า

3) ต้องการความส่าเรียง

4) ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

5) ต้องการที่จะเข้าใจความกล้า ความกล้าหาญ และความผิดพลาด

6) ต้องการที่จะได้รับประสบการณ์จากโลกภายนอก

หนังสือสำหรับเด็กต้องสนองความต้องการด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี ถ้าเด็กได้พึงนิทานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางครอบครัว เด็กจะเกิดความมั่นคงทางอารมณ์ โดยทั่วไป เด็กปฐมวัยรู้สึกกลัว กังวลใจเมื่ออยู่บ้าน มีหนังสือหลายเล่มสอนเกี่ยวกับความปลอดภัย การไม่หลงเข้า คนแปลกหน้า นอกจากนี้ หนังสือสำหรับเด็กยังได้เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับโลกทั้งดวง นำเด็กสู่โลกที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน และให้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เด็กอยากรู้ข้อหากรึเปล่า ดังนั้น หนังสือที่จะเลือกให้เด็กปฐมวัยจึงควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการด้านใดด้านหนึ่งของเด็กด้วย

2. ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ ในการเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้ใหญ่จะต้องคำนึงว่าหนังสือนั้นให้ประโยชน์อะไรแก่เด็กบ้าง หนังสือที่คิดสำหรับเด็กปฐมวัยส่วนมากจะให้ประโยชน์ดังนี้

1) ได้ช่วยแก้ปัญหาเมื่อเด็กน่า闷าเข้าไปเป็นตัวละครในเรื่อง ขณะที่เด็กพึ่งนิทานหรือเรื่องราว ถ้าเรื่องราวนั้นมีเหตุการณ์คล้ายเหตุการณ์ของคน เด็กจะสมมติตัวเองเข้า เป็นตัวละครในเรื่อง และจะพยายามคิดว่าตัวละครแก้ปัญหาอย่างไร เด็กจะได้อาศัยชีวินี้แก้ปัญหาของตนด้วย ปัญหาของเด็กปฐมวัยมักจะเป็นเรื่องราวการปรับตัว ความรู้สึกต้องความไม่พอใจเมื่อมีน้องใหม่ การแบ่งปันของใช้ของเด่น การที่เด็กสามารถแก้ปัญหาได้จะช่วยให้เด็กมีความสุขขึ้น

2) ได้ทราบความเป็นจริงในโลกรอบ ๆ ตัวเด็กจากหนังสือสำหรับเด็ก ปฐมวัย เด็กจะได้ทราบว่าชีวิตรอบ ๆ ตัวเด็กนั้นมีความเปลี่ยนแปลง การขยายท่อสู่ การจากบ้าน ช่วยเหลือหนึ่ง ความเสียสละ ความอดทน จากการทราบความจริงที่สอดแทรกมาในหนังสือสำหรับเด็ก เด็กจะเกิดการรับรู้สภาพความเป็นจริงรอบ ๆ ตัวที่จะเลือกและน้อย เมื่อใดบ้างกีสามารถรับรู้ ความเป็นจริงที่รุนแรงและสามารถปรับตัวได้

3) ให้เด็กได้มีประสบการณ์กว้างขวาง และเจริญขึ้นในการค้นหา ความหมายต่าง ๆ ของชีวิต หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัยให้สะท้อนถึงแง่มุมของชีวิตและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตที่เด็กควรจะรู้และศึกษา เช่น ธรรมชาติวิทยา การดำเนินชีวิต ยานพาหนะ เครื่องใช้ในบ้าน สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า พืชผัก ผลไม้ อาหารที่มีประโยชน์ การเล่นสนุกกับตัวเลขและจำนวน รูปทรงต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนได้แต่งไว้อย่างสอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการช่วยเหลือประสบการณ์ของเด็กให้กว้าง ไกลขึ้น

4) เปิดโอกาสให้เด็กได้หัวเราะร่วมกัน ความสุขอย่างยิ่งของเด็กปฐมวัย คือ การมีโอกาสได้หัวเราะร่วมกันอย่างเบิกบาน สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้หัวเราะร่วมกัน คือ ความตกลงขันจากหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นคำโครงสร้างหรือสำนวนภาษาจะทำให้เด็กมีความสุข เพลิดเพลิน และช่วยพัฒนาความเจริญของงานทางจิตใจของเด็กด้วย

5) ช่วยให้เด็กได้ตัดสินใจว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ เนื่องจากเด็กเป็นผลิตผลของสังคม และเป็นกำลังของสังคมในอนาคต ดังนั้น เด็กจึงควรได้รับการปลูกฝังว่าควรจะปฏิบัติดนอย่างไรในสังคม ซึ่งถ้าสอนตรง ๆ เด็กอาจจะไม่สนใจ ถ้าสอนโดยทางอ้อมจากหนังสือ สำหรับเด็กจะช่วยให้เด็กตัดสินใจว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ และเด็กยินดีจะปฏิบัติตามด้วย ความเต็มใจ

6) ช่วยให้เด็กเรียนรู้ภาษา เด็กปฐมวัยเริ่มนึกความเจริญทางภาษาตั้งแต่อายุ 2 – 7 ขวบ ระยะนี้จึงควรปลูกฝังความสามารถทางภาษาให้แก่เด็ก โดยมีประสบการณ์จากการสัมผัสไป

สู่การรับรู้ และไปสู่นิ่งคิด นั่นคือจะต้องมีประสบการณ์จากการได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้จับต้อง ได้พูด เพื่อนำไปสู่การรับรู้และนิภพทำให้เกิดกระบวนการทางความคิด

3. งบประมาณ แนวทางในการพิจารณาเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัยแนวทาง หนึ่งคือต้องคำนึงถึงงบประมาณที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน งบประมาณที่ได้รับเพื่อซื้อหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ตามปกติมักน้อยมากเมื่อเทียบกับความต้องการ และความจำเป็นในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ดังนี้เมื่อโรงเรียนได้รับงบประมาณมาแล้ว บรรณาธิการห้องสมุด ของโรงเรียนหรือครุที่มีส่วนรับผิดชอบการจัดสรรงบประมาณดังนี้

1) การแบ่งงบประมาณเป็นวงๆ อาจจะเป็น 3 วง หรือ 4 วง แล้วขึ้นอยู่กับ ไม่ซื้อคราวเดียวหมด ไม่ซื้อตอนหนังสือถูกราคาน้ำหนักเงิน ทั้งนี้ เพราะหนังสือใหม่จะออกมาเรื่อยๆ จะพลาดโอกาสซื้อหนังสือคือที่ออกมาใหม่

2) เลือกหนังสือให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชา ไม่เน้นหนักทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยการศึกษาหลักสูตรของเด็กปฐมวัยและสอบตามจากครุผู้สอน

3) เลือกหนังสือเล่มที่จำเป็นต้องใช้คู่กับสุนก่อน หนังสือที่จำเป็นต้องใช้คู่กับหนังสือประกอบการสอน หนังสืออ้างอิงสำหรับเด็กปฐมวัย ครุต้องพิจารณาเลือกไว้ก่อน เพื่อเป็นมาตรฐานในการศึกษา

4) เลือกเล่มที่ดีที่สุดของผู้แต่งคนนั้น โดยสำรวจจากเกณฑ์ประเมินหรือ พิจารณาจากรางวัล หรือค่านิยมที่ผู้แต่งได้รับ

5) ถ้าหนังสือประเภทเดียวกัน มีเนื้อหาเหมือนกัน มีคุณค่าคล้ายๆ กัน ให้พิจารณาเลือกหนังสือเล่มที่ถูกที่สุด เพื่อประหยัดเงิน ไว้ซื้อหนังสือเล่มอื่นๆ

6) ถ้าหนังสือเล่มนั้นมีราคาค่าอ่อนช้าแพง แต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ศูนค่า เช่น นำไปประกอบการสอน เป็นแนวในการผลิตอุปกรณ์การสอน กีฬา พิจารณาซื้อได้

4. รายละเอียดอื่นๆ ที่ควรพิจารณาประกอบการเลือกหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ จำนวนประโยชน์ การใช้คำ ลักษณะ คำ และภาพประกอบ

1) จำนวนประโยชน์ หนังสือสำหรับเด็กอายุ 3 ขวบ ควรมีคำบรรยายหน้า ละบรรทัดและประมาณ 3 บรรทัดสำหรับเด็กอายุ 5 ขวบ

2) การใช้คำ คำที่ใช้ควรเป็นคำง่ายๆ ให้เด็กเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปล ความหมาย ถ้าเด็กเล็กปฐมวัย 2 – 4 ขวบ ควรใช้คำชี้ๆ หรือประโยชน์ชี้ๆ

3) ลักษณะคำ ลักษณะในการใช้ถ้อยคำ สองลักษณะหนึ่งคือคำที่มีเสียงดนตรี เมื่อฟัง หรืออ่านจะเกิดความไฟแรง มีชีวิตชีวา

4) ภาพประกอบ ภาพที่ควรเลือกสำหรับหนังสือเด็กปฐมวัย เป็นภาพการ์ตูนที่ สวยงาน มีชีวิตชีวา มีเส้นหน้ากและรัช มีขนาดใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 ของหน้ากระดาษ เป็นภาพที่ มีความเคลื่อนไหว สามารถถ่ายเรื่องแทนตัวอักษรได้ ภาพนั้นจะต้องตรงกับเนื้อร้อง มีการออกแบบ อ่านดี มีรสนิยม และมีคุณค่าทางศิลปะ

พงศ์ศักดิ์ สังขกิจโภุ (2542: 29-30) กล่าวว่า การคัดเลือกหนังสือสำหรับเด็กเล็ก ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการเริญดิบ トイของเด็ก
2. นักเขียนและนักวาดภาพที่รู้จักดี
3. ความแข็งแรงทนทานของหนังสือ
4. ความปลดปล่อยและง่ายต่อการทำความสะอาด
5. เนื้อหาในหนังสือน่าสนใจและความรู้ให้แก่เด็กที่ลະน้อย และค่อยๆ กระตุ้นความ อหังการ อย่างเห็น โดยไม่ทำให้เด็กเกิดความสับสน มีแนวคิดที่นำมาใช้ประโยชน์ได้แบบง่ายๆ และเนื้อหาถูกต้อง
6. ความสนใจ ระดับความเข้าใจของเด็กเล็ก เช่น
 - 1) การใช้สีตัดกันนั้นต้องสดใส
 - 2) เด็กสามารถจับแนวความคิดได้เพียงอย่างเดียวในแต่ละครั้ง ดังนั้น จึง ควรมีจุดศูนย์กลางแนวคิดที่ชัดเจนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น
 - 3) เด็กเล็กจะเพลิดเพลินกับหนังสือที่การเสนอคล้ายๆ กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เด็กชอบ
 - 4) ภาพวาดต้องสวยงาม แต่เด็กชอบเป็นภาพที่แสดงการกระทำมากกว่า ภาพที่ไม่เคลื่อนไหวหรืออยู่กับที่
 - 5) เป็นหนังสือที่มีจังหวะและสัมผัสดตามเนื้อร้อง และมีความถูกต้องของเนื้อร้อง
 - 6) เด็กเล็กจะเพลิดเพลินหนังสือที่มีจุดมุ่งหมายหรือกิจกรรมที่กระตุ้นด้วย เสียงและการแสดงท่าทางของเด็ก โดยผู้ใหญ่เป็นผู้แสดงให้ดูและให้เด็กเลียนแบบ เช่น การโนก สะบัดมือ การตอบมือ การพูดโทรศัพท์ เป็นต้น
 7. เมื่ออ่านแล้วจะต้องสร้างความสุขให้กับทั้งเด็กและผู้ที่อ่านให้ฟัง สำหรับในต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยและแคนาดาได้จัดทำหนังสือชุดเริ่มเรียน สำหรับเด็ก และได้แบ่งระดับความยากง่ายของหนังสือเป็น 3 ระดับ ได้แก่ แรกเริ่มอ่าน (สำหรับ เด็ก 4.5-6.5 ปี) เริ่มอ่านได้ (สำหรับเด็ก 5-7 ปี) และอ่านคล่อง (สำหรับเด็ก 7.5-10 ปี) โดย

กระบวนการศึกษาธิการของนิวชีแลนด์ได้ส่งเสริมการจัดพิมพ์ของสำนักพิมพ์เอกชน ลักษณะของหนังสือเล่มเด็กและเด่นใหญ่ที่จัดพิมพ์ มีลักษณะดังนี้ (Wendy Pye Limited 2001 ข้างต้นใน อารี สัมมา 2550: 11-13)

1. สนุกและง่าย
2. หนังสือที่เป็นประเภทบันเทิงคดี (fiction) มีเรื่องราวตั้งต้น กลางเรื่องและตอนจบ

ตอนจบ

3. ใช้คำเข้า
4. มีคำสัมผัส มีจังหวะ
5. มีเรื่องให้คาดได้ (predictable) เช่น นิยายเรื่องตามกันขาย ซึ่งเค้าสามารถคาดว่าสัตว์ตัวต่อไปจะตอบว่า “ไม่ใช่การอะไรมองฉัน”
6. เป็นเรื่องคลอกบนขัน
7. มีเรื่องที่ทำให้เกิดอารมณ์ร่วม เช่น ตกใจ เสียใจ ดีใจ
8. ตอนจบของเรื่องมีเหตุการณ์ที่ทำให้ประหลาดใจ (surprise)
9. ใช้ประโยชน์ที่เป็นธรรมชาติตามสภาพความเป็นจริง
10. หนังสือประเภทให้ความรู้สารคดี (non-fiction) เช่น เรื่องลักษณะของสัตว์ต่างๆ ตำราการทำอาหาร วิธีประดิษฐ์สิ่งของ

นอกจากนี้ พรองนงน์ นิยมก้า (2545: 39-40) กล่าวว่า หนังสือภาพก็อ คลังภาษาสำหรับเด็กที่หาซื้อได้ง่ายและอยู่ใกล้ตัว การเลือกซื้อหนังสือภาพสำหรับเด็กควรพิจารณาถึง สำนวนภาษาที่ใช้เล่าเรื่องต้องเป็นสำนวนที่คิหรือเป็นบทกวีที่มีไว้การสะสละถวายลีกซึ่ง และเมื่อ อ่านแล้วจะทำให้เด็กมีความสุข

ดังนั้น การเลือกหนังสือสำหรับเด็ก ต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบในด้านต่างๆ ทั้งวัย ความสนใจ ความต้องการของเด็กปฐมวัย ความทนทาน ความปลอดภัย ความเหมาะสมสมของภาษาและภาพ ประโยชน์หรือจุดประสงค์ของการใช้หนังสือตามกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนด ตลอดจนงบประมาณในการจัดซื้อ

2.4 แนวทางจัดกิจกรรมในมุมหนังสือ

พูนศรี คัมภีรปกรณ์ (2537: 283) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในมุมหนังสือถือเป็น การดำเนินงานที่ “เข้าถึง” ตัวผู้รับบริการ บุณหนังสือถึงแม้จะจัดคิเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจาก กิจกรรม อัชญาศัยไมตรี และความเอาใจใส่ กระตุนให้เด็กเข้าไปใช้ ไปริ่นชุม ไปพักผ่อน

คลาสเครือค ก็ไม่เข้าถึงผู้อ่าน การดำเนินงานที่จะให้เข้าถึงตัวผู้รับบริการ โดยเฉพาะเด็กๆ อาจทำได้ดังนี้ คือ

1. จูงใจให้อ่านโดยจัดกิจกรรมอ่านหนังสือให้เด็กฟัง
2. เล่านิทานจากเรื่องในหนังสือ หรือโดยการใช้หุ่น
3. ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ หรือเล่นละครจากเรื่องในหนังสือ
4. ชวนเด็กสนทนากันเรื่องราว ข่าวสารต่างๆ จากรายสาร หรือหนังสือ
5. ให้เด็กจับกลุ่มดูรูปภาพ หรืออ่านหนังสือ
6. ฝึกจดหนังสือให้เป็นระเบียบ ให้เด็กรู้สึกว่าหนังสือเป็นของพวกราชวงศ์ จะเกิดความภาคภูมิใจ
7. ฝึกให้เด็กหัดบีบและคืนหนังสืออย่างสม่ำเสมอ โดยครูพาเด็กเข้าแตรไปบีบหนังสืออย่างถูกวิธี ตามลำดับขั้นตอน
8. แนะนำให้เด็กนำหนังสือจากบ้านมาแลกเปลี่ยน ไว้ที่บุนหันหนังสือ

วิไภารณ เกื้อท่าน (2545: 37-38) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในบุนหันหนังสือเป็น การสร้างบรรยายการเรียนรู้ทางภาษาของครุศึกษา ไปกับการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือเป็นสื่อในการเรียน อย่างประสบการณ์ที่มีความหมายในชีวิตประจำวันของเด็ก กิจกรรมที่จัดในบุนหันหนังสือ ได้แก่

1. ครุอ่านหนังสือที่เด็กเลือกให้ฟังแล้วสนทนากับนักเรียน ยกประยุทธ์กับหนังสือที่อ่าน
 2. เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดผ่านการสนทนากับครุศึกษา การวัดภาพ
 3. แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือ
- บุนหันหนังสือไม่ควรเป็นบุนที่แห้งหรือเงิบ ควรให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่างๆ กับเพื่อนและครุ และมีโอกาสประสบความสำเร็จในการร่วมกิจกรรมทุกคน

ดังนั้น การจัดกิจกรรมในบุนหันหนังสือจึงเป็นกิจกรรมที่ใช้หนังสือเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมและสามารถจัดได้หลากหลาย แต่การจัดกิจกรรมในบุนหันหนังสือถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะเรื่องต่อให้เด็กเกิดพัฒนาการหรือความสามารถที่ดี จึงมุ่งหมายไว้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุนหันหนังสือ

วชิราภรณ์ ชุมพล (2547) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในบุนหันหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิทยาเขตปราสาสน์มิตร (ผ้ายปะถนน) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 55 คน

ศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็ก พนว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือมีความสนใจในการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุมจิรา เลาหุ่ต (2542) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือที่มีต่อพฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้องของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี จำนวน 40 คน ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางขัน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พนว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือมีพฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้องสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไลวรรณ เกื้อทาน (2540) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติในมุมหนังสือที่มีต่อความเขื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของโรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน พนว่า เด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติในมุมหนังสือ มีความเขื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความเขื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้างต้น จะเห็นว่า การจัดกิจกรรมในมุมหนังสือส่งผลให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เกี่ยวกับหนังสือ เช่น ความสนใจในการอ่าน พฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังส่งผลให้เด็กมีความเขื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหันนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำลัด จังหวัดน่าน ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pre-test Post-test Design) ขอเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ เด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนในตำบลสถาน จังหวัดน่าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารึนี้คือ เด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปี ศึกษาในชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านน้ำลัด จังหวัดน่าน จำนวน 13 คน ได้นำมาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1. คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหันนังสือ เป็นคู่มือสำหรับใช้ประกอบกิจกรรมภาษาในบุนหันนังสือ เนื้หาประกอบด้วย การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมในบุนหันนังสือ การเลือกหนังสือสำหรับจัดกิจกรรมภาษาในบุนหันนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย การประเมินผล ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในบุนหันนังสือสำหรับการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ กิจกรรมการอ่านออกเสียง กิจกรรมการอ่านร่วมกัน และกิจกรรมการอ่านอิสระ มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของเด็กปฐมวัย
2. จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย
3. นำคู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือไปให้อาชารบ์ที่ปรึกษาตรวจ แล้วปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำ
4. นำคู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ โดยตรวจพิจารณาความสอดคล้อง และได้ค่า IOC เท่ากับ 0.87
5. นำคู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 แบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยใช้บันทึกความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ประกอบด้วยความสามารถที่สอดคล้องกับกิจกรรมและพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ตีอ่านหนังสือไม่กลับหัว อ่านชื่อเรื่องหนังสือ อ่านหนังสือจากช้ามือไปข้างมือ ชี้คำหรือนองดัวหนังสือขณะอ่าน ใช้ภาพเป็นตัวอ่าน สำหรับอ่าน และบันทึกพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นๆ ด้วยตนเอง
- 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นๆ โดยได้รับการชี้แนะจากครูหรือเพื่อน
- 0 หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมนั้นๆ เลย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย
2. จัดทำแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องกับระดับพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย
3. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.89 แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ศึกษาคุณตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยวัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pre-test Post-test Design)

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

3.1 วัดความสามารถในการอ่านก่อนการทดสอบ ผู้วิจัยทำการวัดความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 13 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านเป็นรายบุคคลในช่วงกิจกรรมเสรี แล้วบันทึกผลในแบบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ใช้เวลาสังเกตและบันทึกผล 1 สัปดาห์

3.2 คำนินการทดสอบ ผู้วิจัยคำนินการทดสอบจัดกิจกรรมภาษาในบุนหันสื่อสำหรับเด็กปฐมวัยกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยได้สร้างข้อตกลงกับเด็กให้แต่ละบุนหันสื่อและบุนหันฯ ทุกวันในช่วงกิจกรรมเสรี ทำการทดสอบในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ ใช้เวลาทดสอบ 4 สัปดาห์

3.3 วัดความสามารถในการอ่านหลังการทดสอบ ผู้วิจัยได้ทำการวัดความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาสังเกตพฤติกรรมในช่วงกิจกรรมเสรี หลังการทดสอบเป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.4 การตรวจสอบให้คะแนน นำข้อมูลที่ได้จากการวัดความสามารถในการอ่านก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบมาหาค่าคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดสอบ มาตรวจสอบให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

4.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร (ด้าน สายสะพาน 2549: 269)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนเด็กในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สาขบศ 2549:
273)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนเด็กในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวัดคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองโดย เทียบเกณฑ์

ตอนที่ 1 ผลการวัดคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เพื่อตรวจสอบคุณภาพเด็กปฐมวัยแต่ละคนที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรม ผลการวัดคะแนนความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยแต่ละคน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวัดความสามารถในการอ่านรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ความสามารถในการอ่าน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	6	10
2	5	10
3	7	10
4	6	10
5	5	8
6	5	9

ตารางที่ 4.1 ผลการวัดความสามารถในการอ่านรายบุคคลก่อนและหลังการทดลอง(ต่อ)

คนที่	ความสามารถในการอ่าน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
7	3	8
8	7	10
9	6	9
10	6	10
11	5	7
12	3	5
13	2	4
\bar{X}	1.01	1.69
S.D.	0.31	0.41

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือจำนวน 13 คน มีคะแนนความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นทุกคน และคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านทั้งกลุ่มเพิ่มขึ้น คือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.01 และหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.69

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถแตกต่างของคะแนนเดียวความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เพื่อตรวจสอบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรม ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยเป็นรายค้านก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการอ่าน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ถือหนังสือไม่กลับหัว	1.92	0.28	2.00	0.00
อ่านซื้อเรื่องหนังสือ	0.23	0.44	1.77	0.44
อ่านหนังสือจากซ้ายมือไปขวา มีอ	1.31	0.63	1.69	0.48
เขียนรีบเร็วของตัวหนังสือขณะอ่าน	0.77	0.44	1.38	0.77
ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน	0.85	0.38	1.62	0.65
ภาพรวมความสามารถในการอ่าน	1.01	0.31	1.69	0.41

จากตารางที่ 4.2 ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.01 และหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.69 แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือแล้วมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาทั้ง 5 ด้านของความสามารถในการอ่าน ผลปรากฏว่า ในด้านที่ 1 การถือหนังสือไม่กลับหัว กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองคือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.92 หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.00 ด้านที่ 2 อ่านซื้อเรื่องหนังสือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 0.23 หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.77 ด้านที่ 3 อ่านหนังสือจากซ้ายมือไปขวา มีอ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.31 หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.69 ด้านที่ 4 เขียนรีบเร็วของตัวหนังสือขณะอ่าน กลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 0.77 หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.38 และในด้านที่ 5 ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม คือ ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 0.85 หลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 1.62

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านหลังการทดสอบโดยเทียบเกณฑ์

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เพื่อตรวจสอบดูว่า เด็กปฐมวัยแต่ละคนที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในบุนนาคสื่อมีความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เมื่อทำการวัดความสามารถในการอ่านหลังการจัดกิจกรรม เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ เด็กปฐมวัยจะต้องได้คะแนนความสามารถในการอ่าน 8 คะแนนขึ้นไป และไม่ได้ 0 คะแนนในด้านใดด้านหนึ่ง จึงจะผ่านเกณฑ์

คะแนนความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยหลังการทดสอบเป็นรายบุคคลเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ได้ผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 คะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดสอบโดยเทียบเกณฑ์

คน ที่	คะแนนความสามารถในการอ่าน						คะแนน รวม	สรุป
	อ่านหนังสือ จากชั้นมือ	อ่านหนังสือ ไปข้างมือ	เขียน ขยะอ่าน	ใช้ภาพเป็น สื่อสำหรับ อ่าน	เขียน คำหรือมอง ตัวหนังสือ	อ่านหนังสือ จากชั้นมือ		
1	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
2	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
3	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
4	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
5	2	2	1	1	1	2	8	ผ่าน
6	2	2	1	1	1	2	9	ผ่าน
7	2	2	2	1	1	1	8	ผ่าน
8	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
9	2	2	2	1	1	2	9	ผ่าน
10	2	2	2	2	2	2	10	ผ่าน
11	2	1	2	1	1	1	7	ไม่ผ่าน
12	2	1	1	0	0	1	5	ไม่ผ่าน
13	2	1	1	0	0	0	4	ไม่ผ่าน

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่า เด็กปฐมวัย 13 คน ผ่านเกณฑ์การประเมิน 10 คน และไม่ผ่านการประเมิน 3 คน ความสามารถในการอ่านด้านที่เด็กได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ ด้านหนังสือไม่กัลบหัว อ่านชื่อเรื่องหนังสือ อ่านหนังสือจากช้ายนีอไปขวามีอ ใช้ภาพเป็นสื่อ สำหรับอ่าน และชี้หรือมองหาตัวหนังสือขณะอ่าน

การนำสู่มือการจัดกิจกรรมในบุนมหนังสือมาใช้จัดกิจกรรมให้แก่เด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำลัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน ผลคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย จำนวน 13 คน พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น โดยอัตราการเพิ่มต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน จำนวน 3 คน อัตราการเพิ่มสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน จำนวน 2 คน มีคะแนนเพิ่ม 3 คะแนน จำนวน 5 คน และมีคะแนนเพิ่ม 4 คะแนน จำนวน 3 คน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการวิจัย

การสรุปการวิจัย ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

หลังการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนในตำบลสถาน จังหวัดน่าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ที่ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน จำนวน 13 คน ได้มาร้อยกิจการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.2 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pre-test Post-test Design)

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ เนื้อหาประกอบด้วย การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมในมุมหนังสือ การเลือกหนังสือ สำหรับจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย การประเมินผล ซึ่งกิจกรรมในมุมหนังสือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ กิจกรรมการอ่านออกเสียง กิจกรรมการอ่านร่วมกัน และกิจกรรมการอ่านอิสระ

2) แบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ตามองค์ประกอบที่สอดคล้องกับกิจกรรมและพัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ถือหนังสือไม่ถือลับหัว อ่านชื่อเรื่องหนังสือ อ่านหนังสือจากชัยมือไปขวามือ ชี้คำหรือมองตัวหนังสือขณะอ่าน ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ทำการทดสอบก่อนทดลอง ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยไปวัดความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน จำนวน 13 คน ในช่วงกิจกรรมเสรี เป็นเวลา 1 สัปดาห์

2) ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมในมุมหนังสือ โดยกิจกรรมที่ใช้ได้แก่ กิจกรรมการอ่านออกเสียง กิจกรรมการอ่านร่วมกัน และกิจกรรมการอ่านอิสระ ในช่วงของกิจกรรมเสรี เป็นเวลา 4 สัปดาห์

3) ทดสอบหลังการทดลอง โดยนำแบบวัดความสามารถทางการอ่านของเด็กปฐมวัยไปวัดความสามารถในการอ่านหลังการทดลองใช้เวลาในการสังเกตเป็นเวลา 1 สัปดาห์

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2) วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองโดยเทียบกับ

เทียบกับ

1.3.6 ผลการวิจัย

1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรม

2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหนังสือ มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 10 คน

2. การอภิปรายผล

ผลจากการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหนังสือ พบร้า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมภาษาในบุนหนังสือมีคะแนนความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ตือหนังสือไม่กลับหัว อ่านชื่อเรื่องหนังสือ อ่านหนังสือจากช้ามีอไปขวามีอ ชี้คำหรือมองตัวหนังสือขณะอ่าน ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมภาษาในบุนหนังสือสอนคล้องกับความสนใจและพัฒนาการทางการอ่านของเด็ก กล่าวคือ

1. กิจกรรมการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยได้ร่วมกิจกรรมในบุนหนังสือกับเด็กโดยให้เด็กเลือกหนังสือที่สนใจแล้วให้ผู้วิจัยอ่านให้ฟังเป็นครั้งย่อย โดยอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพประกอบ อ่านเนื้อเรื่องพร้อมกับเข้าใจความหมายที่อ่าน เปิดโอกาสให้เด็กถาม หรือสนทนากันกับตัวละคร กิจกรรมนี้ช่วยให้เด็กได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านจากผู้ใหญ่และเรียนรู้การใช้หนังสือ เช่น รู้วิธีอ่านหนังสือ รู้ว่าเริ่มต้นอ่านชื่อเรื่องจากหน้าปก แล้วเปิดอ่านจากหน้าซ้ายมือก่อน จากกิจกรรมนี้ช่วยให้เด็กสามารถถือหนังสือโดยไม่กลับหัวได้ถูกต้องครบถ้วน เด็กสามารถอ่านชื่อเรื่องหนังสือได้ลงเป็นจำนวน 10 คน เปิดหนังสืออ่านจากหน้าซ้ายมีอไปขวามีอได้ลงเป็นจำนวน 9 คนซึ่งสอนคล้องกับ ศุภารา คงเรือง (2539: 19-20) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของ การอ่าน ที่เด็กควรเรียนรู้ คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ ได้แก่ การรู้ทิศทางในการถือหนังสือ การรู้ส่วนประกอบของหนังสือและการรู้ทิศทางในการอ่าน ส่วนการให้เด็กได้เลือกหนังสือที่ตนเองน่าจะอ่านและได้สนทนากับเด็กเรื่องราวในหนังสือ ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ในบรรยายการที่ไกด์ชิลดอนอุ่น ตั้งที่ นฤมล เนียมหอน (2551: 31-35) ได้กล่าวว่า ครูควรอ่านหนังสือให้เด็กฟังทุกวันเพื่อช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน และช่วยให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ การใช้สิ่งที่เหมาะสมในการคaculaene และตรวจสอบการคาดคะเน

2. กิจกรรมการอ่านร่วมกัน ผู้วิจัยได้อ่านหนังสือร่วมกับเด็กถໍ่าทุ่มย้อยในบุนหนังสือ โดยใช้วิธีเดียวกันกับการอ่านออกเสียงให้ฟัง แต่ให้เด็กได้อ่านออกเสียงไปพร้อมกับครู กิจกรรมนี้ทำให้เด็กรู้ว่าตัวหนังสือใช้สื่อความหมายแทนภาพ และมองหาตัวหนังสือขณะที่อ่าน ซึ่งหลังจาก การทดลองพบว่าเด็กซึ่งตัวหนังสือหรือมองหาตัวหนังสือขณะอ่าน เด็กมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร

รู้ว่าการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กัน รู้จักคำศั้นค่า ตามองค์ประกอบของการอ่าน สองคล้องกับ ศูนย์ลักษณ์ แก้วเด็ก (2547) ที่ว่า การซึ่งตัวหนังสือจะมาอ่านหรือมองหาตัวหนังสือของเด็กเป็นการ สื่อความหมายเกี่ยวกับตัวหนังสือ

3. กิจกรรมการอ่านอิสระ ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่าเด็กที่เลือกอ่านหนังสือในกิจกรรมอ่าน อิสระส่วนใหญ่ซึ่งตัวหนังสือและอ่านหนังสือโดยใช้ภาษาเป็นสื่อสำหรับอ่าน สองคล้องกับหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ 2547: 132) ที่ระบุว่าเด็กวัย 4-6 ปี ใช้ภาษา เป็นสื่อสำหรับอ่าน โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับการใช้สิ่งที่แน่ในการคาดคะเน และตรวจสอบการ คาดคะเน โดยอาศัยภาพ และสองคล้องกับ สุกสรร คงเรือง (2539: 19-20) ที่กล่าวว่า การให้เด็กได้มี โอกาสอ่านอิสระช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องและอ่านได้โดยอาศัยภาพประกอบเป็นเครื่องชี้นำ

การทดลองจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือให้แก่เด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านน้ำดัด จังหวัดน่าน พนว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อน ได้รับการจัดกิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมภาษาในมุมหนังสือซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมความสามารถในการอ่านของเด็ก ปฐมวัยได้ เพราะมุมหนังสือเป็นมุมที่เด็กมีโอกาสสนับสนุนกับหนังสือและตัวหนังสือมากที่สุด การจัดกิจกรรมต่างๆ ในมุมหนังสือที่สองคล้องกับความสนใจและพัฒนาการทางภาษาของเด็กย่อม ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสองคล้องกับงานวิจัยของชีรากรณ์ ชุมพล (2547) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือที่มีต่อความสนใจในการอ่าน ของเด็กปฐมวัย อายุ 5-6 ปี พนว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุม หนังสือมีความสนใจในการอ่านสูงขึ้น และชุมจิรา เลาหบุตร (2542) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือที่มีต่อพฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้องของเด็กปฐมวัย พนว่า เด็ก ปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในมุมหนังสือมีพฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้อง สูงขึ้น เช่นกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าหลังการทดลองเด็กมีความมั่นใจในการอ่านของตนมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมที่เห็นชัดเจนที่สุดคือ การถือหนังสือแล้วอ่านซื้อร่องได้อย่างชัดเจน ฉะฉาน และ มั่นใจในการอ่านโดยใช้ภาษาเป็นสื่อสำหรับอ่าน ดังนี้ การจัดกิจกรรมในมุมหนังสือที่เปิดโอกาส ให้เด็กได้ประสบความสำเร็จและมีการเสริมแรงกับเด็กอย่างเหมาะสมสามารถสร้างความเชื่อมั่นใน ตนเองให้แก่เด็ก สองคล้องกับงานวิจัยของ วิໄกวรรณ เกื้อทาน (2540) ที่ได้ศึกษาผลการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติในมุมหนังสือที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล พบว่า เด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียน ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติในมุม หนังสือ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และเด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขต เทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นไม่แตกต่างกัน

นอกจากกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่ผู้วัยซึ่งได้จัดเตรียมให้เด็กร่วมกิจกรรมแล้ว

ผู้วัยซึ่งได้จัดสภาพแวดล้อมในมุมหนังสือให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก เป็นต้นว่า การจัดบริเวณมุมหนังสือให้เกิดความสะ荡กวบภายใน สวยงาม หนังสือน่าอ่าน จัดเรียงบนชั้นอย่างมีระบบ ชั้นวางหนังสือสูงระดับที่เด็กหิบมาอ่านแล้วนำเก็บได้ง่าย อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดมุมหนังสือของ พุนศ์รี คัมภีรปกรณ์ (2537: 280-283) และกฤดา ตันติพลาชีวะ (2545: 44-45) ใน การจัดมุมหนังสือให้เด็กเกิดความสนใจเข้ามาร่วมกิจกรรมในมุมหนังสืออย่างมีความสุข ซึ่งปัจจัยที่ก่อตัวมาแล้วทั้งหมดล้วนส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของเด็กทั้งสิ้น ซึ่งหากจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านหลังการทดลอง โดยเทียนเกณฑ์ พบว่า เด็กปฐมวัยผ่านเกณฑ์ 10 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ 3 คน โดยความสามารถในการอ่านด้านที่เด็กปฐมวัยได้คะแนนมากเรียงตามลำดับคือ ถือหนังสือในกลับหัว อ่านชื่อเรื่องหนังสือ อ่านหนังสือหากซ้ายมือไปขวา มือใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน และชี้หรือมองหาตัวหนังสือขณะอ่าน ซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการทางการอ่านที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ 2547: 132) ที่ระบุว่า เด็ก 4-5 ปี เริ่มนึกความรู้ในการถือหนังสือ อ่านเรื่องที่ถูนเกยก ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน และสอดคล้องกับลำดับขั้นพัฒนาการทางการอ่านของไฮลดาวาย (Holdaway 1979 ยังถึงใน วนนาท รักสกุลไทย 2551: 15-16) ในขั้นที่ 1 การอ่านขั้นเริ่มต้น (Emergent Reading) ที่กล่าวว่า เด็กจะดูหนังสือเรื่องที่เด็กชอบ พุดข้อความในหนังสือด้วยภาษาของตน ทำท่าทางเหมือนอ่านหนังสือ โดยไม่สนใจข้อความตามลำดับของเรื่อง จับใจความและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อเรื่อง โดยการใช้ประสบการณ์เดินของตน ซึ่งการที่เด็กได้คะแนนในด้านชี้หรือมองหาตัวหนังสือขณะอ่านน้อยที่สุด แสดงว่าเด็กปฐมวัยในกลุ่มที่ทดลองยังอยู่ในลำดับขั้นพัฒนาการในขั้นที่ 1 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือใช้เวลาเพียง 4 สัปดาห์ ซึ่งผู้วัยซึ่งคาดว่าหากใช้เวลาในการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือมากขึ้นโดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและใช้สื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอื่นๆ ประกอบ จะสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางการอ่านให้แก่เด็กในลำดับขั้นต่อไปได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือสามารถเพิ่มกิจกรรมอื่นๆ ที่เด็กสนใจนอกเหนือจากกิจกรรมด้านการอ่าน เช่น การวาดภาพจากหนังสือที่เด็กชอบ การคัดลอกข้อความในหนังสือ หรือการทำหนังสือเล่มเล็กจากหนังสือที่อ่านให้ฟัง

3.1.2 หากเด็กในชั้นเรียนมีจำนวนมาก ควรใช้มุมหนังสือเด่นให้ญี่ปุ่นกิจกรรมอ่านร่วมกัน เพื่อให้เด็กสามารถมองเห็นภาพ ตัวหนังสือ และทิศทางในการอ่านอย่างชัดเจน

3.1.3 ควรอธิบาย หรือแนะนำให้เด็กรู้จักเครื่องหมายวรรคตอน เครื่องหมายคำพูด เครื่องหมายคำถ้าและเครื่องหมายอักษรเขียวให้เด็กเข้าใจด้วย

3.1.4 ความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคน ดังนั้น การจัดกิจกรรมภาษาให้แก่เด็กจึงควรตรวจสอบภูมิหลังของเด็กก่อน และไม่คาดหวังว่าเด็กจะมีความสามารถในการอ่านที่เท่าเทียมกัน

3.1.5 มุมหนังสือ เป็นมุมหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านให้แก่เด็ก การคัดเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก รวมถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวย ความสะดวกในการเข้ามาใช้ และการตกแต่งมุมหนังสือเพื่อกระตุ้นความสนใจของเด็กที่จะเข้ามาร่วมกิจกรรมในมุมหนังสือ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถทางภาษาในด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน

3.2.2 ควรศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในมุมหนังสือที่มีต่อความสามารถในการอ่าน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็ก เป็นต้น

បរទានអូករណ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ (2547) คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์อุรุสภากาดพร้าว
- กลุ่มฯ ต้นติดคลาชีวะ (2545) “ศูนย์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย” วารสารการศึกษาปฐมวัย 6, 3 (กรกฎาคม): 43
- ชุดみな สังฆานันท์ (2529) หนังสือเพื่อถูก กรุงเทพมหานคร สุจิตรการพิมพ์
- ชุมชนฯ เลาหนูตร (2542) “ผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในหมู่หนังสือที่มีต่อพฤติกรรมการใช้หนังสือที่ถูกต้องของเด็กปฐมวัย” ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
- นฤณล เนียมหอม (2551) “การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษา” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 10 พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- นิตยา ประพุตติกิจ (2540) การพัฒนาการอ่านของถูก พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร เยลโล่การพิมพ์
- นิไพบวรรณ เกิดสว่าง (2547) “ผลการใช้หนังสือชุดการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กวัยอนุบาล” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ทดลองมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย ุษาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บำเพ็ญ การพาณิชย์ (2539) “พัฒนาการการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาร่วมกับการอ่าน” ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
- ปิยะนันท์ หิรัญย์โภธ (2548) “เด็กปฐมวัยกับทักษะการรู้หนังสือเบื้องต้น” วารสาร ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 20, 2 (พฤษภาคม-เดือนสิงหาคม): 1
- พงศ์ศักดิ์ สังขกิจโภุ (2542) “การเลือกวาระกรรมสำหรับเด็กเล็ก” วารสารการศึกษาปฐมวัย 3, 4 (ตุลาคม): 28-30
- พรอนงค์ นิยมคำ (2545) “หนังสือภาพ สื่อสอนภาษาที่คุ้นเคย” “THAILAND EDUCATION JOURNAL” 3, 24 (กันยายน-ตุลาคม): 38-39

- พุนทรี คัมกีรปกรณ์ (2537) “หน่วยที่ 6 การเดือกดและการใช้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาวรรณกรรมและศิลปะคึระดับปฐมวัยศึกษา หน้า 279-314 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ไฟพระยา อินทนิล (2546) การส่งเสริมการอ่าน กรุงเทพมหานคร ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก (2550) “โครงการหนังสือเล่นแรก (Bookstart)” ต้นคืนวันที่ 20 มีนาคม 2550 จาก <http://www.thaibaby.in.th/news.php?act=show&Id=3>
- ล้วน สายยศ (2549) “ระเบียบวิธีทางสถาบันงประการเพื่อการวิจัย” ใน ประมวลสาระชุดวิชา การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 4 พิมพ์ครั้งที่ 6 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วชิราภรณ์ ชุมพร (2547) “ผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในบุนหนังสือที่มีต่อความสนใจในการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายปฐม)” การศึกษาด้านค่าวิธีสรับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- วนนาที รักสุกุลไทย (2551) “การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษา” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 10 ตอนที่ 10.1 หน้า 22 – 48 พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วรรษี โสมประยูร (2539) การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพาณิช
- วีไตรรัตน์ เกื้อท่าน (2545) “การใช้บุนหนังสือสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กปฐมวัย” วารสารการศึกษาปฐมวัย 6, 1 (มกราคม): 37
- _____ (2540) “ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติในบุนหนังสือที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่มาจากโรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล” ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
- ศรีรัตน์ เจริญกิจนันทร์ (2536) การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน กรุงเทพมหานคร บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด
- ศุทธิลักษณ์ แก้วลีก (2547) “ผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์”

จังหวัดสมุทรสงคราม” วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
 แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) สรุปผลการประชุมและการประชุมปฏิบัติการ
 เรื่อง การศึกษาปฐมวัย : สร้างคน สร้างชาติ จัดโดย สถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษา
 สำหรับเด็กปฐมวัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ วันที่ 12 – 22
 กรกฎาคม 2542 อาคารสารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 สำนักงานเลขานุการสภาการศึกษา (2550) กระบวนการให้ความรู้เพื่อแม้ใน การเดียงคุกเด็กปฐมวัย
 ผ่านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กรุงเทพมหานคร บริษัท พฤกษาวนกราฟฟิค จำกัด
 สุกสรร คงเรือง (2539) “ผลการใช้กิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติที่มีต่อ
 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือของเด็กวัยอนุบาล” ปริญญาโท
 การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542) พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม นครศรีธรรมราช
 เจริญ แอดเวอร์ไทซิ่ง / อินทนนท์การพิมพ์
 อัญชลี วงศ์หล้า (2533) “รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาฐานแบบการเสริมความพร้อมในการอ่าน
 สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน” วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยด้านนา
 อารี สัมฤทธิ์ (2550) การสอนภาษาไทยแนวสมดุลภาษา (ชั้นอนุบาล 1 – ประถมปีที่ 6)
 กรุงเทพมหานคร ชั้นมรรคา
 จำพร ศรีหารัญ (2540) “ความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
 ประสบการณ์การเรียนรู้แบบภาษาธรรมชาติ” ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
 การศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

Cunningham Denise D. (2008). “Literacy Environment Quality in Preschool and Children's Attitudes Toward Reading and Writing” *Literacy Teaching and Learning*. 12, 2 (Spring): 19

Triantafillia Natsiopoulou and others (2006) “Reading Children's Book To The Preschool Children in Greek Families” *International Journal of Early Childhood*; 38, 2; ProQuest Education Journals p. 69

រាជធានី

ภาคผนวก ก
รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ดร. นิกน นาครชัย อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อาจารย์ อรปีรีชา ญาณะชัย อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

อาจารย์ มนตรี พึงทอง ครุ โรงเรียนบ้านนาค่า จังหวัดน่าน
อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
(เครื่องข่ายน่าน)

ภาคผนวก ฯ
แบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย

แบบวัดความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย

คำจำกัดความ

1. แบบวัดความสามารถในการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยนี้ ใช้บันทึกก่อนและหลังการทดลอง
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยนี้ ใช้วัดความสามารถในการอ่านในหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ถือหนังสือไม่กัดดับหัว มีลักษณะพฤติกรรมคือ เด็กถือหนังสือด้วยมือ หรือวางหนังสือไว้บนตัก หรือวางหนังสือบนพื้น ได้ถูกทิศทางไม่กัดดับหัว
- 2) อ่านชื่อเรื่องหนังสือ มีลักษณะพฤติกรรมคือ เด็กอ่านออกเสียงชื่อเรื่องหนังสือเล่นที่อ่านอยู่นั้น ก่อนที่จะเปิดอ่านหน้าต่อไป
- 3) อ่านหนังสือจากซ้ายมือไปขวา มีลักษณะพฤติกรรมคือ เด็กเปิดหนังสือจากปกหน้าแล้วเปิดหน้าต่อไป โดยอ่านหรือคุยกับจากหน้าซ้ายมือก่อนหน้าขวา มี
- 4) ชี้คำหรือองค์วานนงสือของอ่าน มีลักษณะพฤติกรรมคือ เด็กชี้คำที่อ่านหรือองหาตัวหนังสือแล้วอ่าน ซึ่งอาจจะออกเสียงได้ถูกต้องตรงกับคำที่ชี้หรือไม่ถูกต้องกับคำที่ชี้หรือคำของหากได้
- 5) ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน มีลักษณะพฤติกรรมคือ แสดงท่าทางอ่านหนังสือโดยใช้คำพูดของตนเองแล้วอาศัยภาพประกอบในหนังสือเป็นเครื่องชี้นำในการอ่าน

ข้อปฏิบัติในการใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย

1. ผู้วัดเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการอ่านของเด็กขณะเข้ามาอ่านหนังสือในบุรุษหนังสือ
2. การบันทึกพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถทางการอ่าน ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้
 - 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตัวตนเอง
 - 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมนั้นๆ โดยการชี้แนะนำของครูหรือเพื่อน
 - 0 หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมนั้นๆ เลย

หมายเหตุ ผู้วัดให้สร้างข้อทดสอบในการเข้าบุรุษหนังสือกับเด็ก คือ การเข้ามาอ่านหนังสือในบุรุษหนังสือทุกวัน

แบบวัดความสามารถอ่านของเด็กปฐมวัย

ก่อนการทดสอบ หลังการทดสอบ

เลขที่	ความสามารถในการอ่าน					หมายเหตุ
	ถือหนังสือไม่กลับหัว	อ่านชื่อเรื่องหนังสือ	อ่านหนังสือจากซ้ายมือไปขวา มีอ	ซึ่งคำหรือองค์ตัวหนังสือจะอ่าน	ใช้ภาพเป็นสื่อสำหรับอ่าน	

ผู้บันทึก.....

วัน เดือน ปี.....

ภาคผนวก ค
กู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมนุษย์สื่อ

คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ

คำชี้แจงการใช้คู่มือ

คู่มือการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการอ่านของเด็ก ได้แก่

- 1) ความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ ได้แก่ การรู้ทิศทางในการถือหนังสือ การรู้ส่วนประกอบของหนังสือ และการรู้ทิศทางในการอ่าน
- 2) ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร ได้แก่ การรู้ว่าการอ่านกับการเขียนสัมพันธ์กัน การรู้จักคำที่คุ้นตา การรู้ว่าคำคืออะไร การรู้จักตัวอักษรตัวแรก และตัวสุดท้ายของคำ การรู้ปร่างและทิศทางของตัวอักษร
- 3) ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายวรรณคดion ได้แก่ การรู้ความหมายของเครื่องหมายคำพูด เครื่องหมายคำถ้า และเครื่องหมายอักษรรี'
- 4) ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องเขียนใน การคาดคะเนและตรวจสอบการคาดคะเน ได้แก่ การคาดคะเน และการตรวจสอบการคาดคะเนโดยอาศัยภาพ ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยคและ/หรือ พัญชนะต้นของคำ

อนึ่ง การทดลองครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ดังนั้น กิจกรรมที่จัดขึ้นจึงสอดคล้องกับแนวทางของค์ประกอบในการอ่านของเด็ก คือ

- ความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ ได้แก่ การรู้ทิศทางในการถือหนังสือ การรู้ส่วนประกอบของหนังสือ และการรู้ทิศทางในการอ่าน
- ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร ได้แก่ การรู้ว่าการอ่านกับการเขียนสัมพันธ์กัน
- ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องเขียนใน การคาดคะเนและการตรวจสอบการคาดคะเนโดยอาศัยภาพ

ในการเข้าร่วมกิจกรรมในมุมหนังสือของเด็ก ผู้จัดให้ใช้แนวทางเช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ที่เด็กได้รับจากการเข้าไปเล่นมุมเล่น โดยให้เด็กเลือกเข้าไปเล่นในมุมเล่น

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยจัดให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

(Developmentally Appropriate Practice) คือ ไม่สอนทักษะทางภาษาอย่างเป็นทางการ แต่เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความท้าทายให้เด็กเกิดความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการทางภาษาของเด็ก และช่วยให้เด็กก้าวไปสู่พัฒนาการทางภาษาในขั้นต่อไป กิจกรรมมีหลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างของเด็ก ด้วยย่างกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีดังต่อไปนี้

1) การอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง เป็นกิจกรรมที่ครูเลือกวาระการสอนที่เด็กสามารถฟังและเข้าใจได้ จัดช่วงเวลาเฉพาะสำหรับการอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง และจัดเป็นกิจกรรมกู้น้อย มากกว่ากู้ใหญ่ โดยครูอ่านเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพประกอบ อ่านเนื้อร้องพร้อมกับชี้ข้อความ ขณะที่อ่าน เปิดโอกาสให้เด็กถาม หรือสนใจเกี่ยวกับตัวละคร ช่วงเวลาที่ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังนี้ เป็นเวลาที่ทำให้เด็กรู้สึกอนุ่มนวล และมีความสุข สร้างเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับเด็ก ดังนั้นครูควรอ่านหนังสือให้เด็กฟังทุกวันเพื่อช่วยให้เกิดทักษณ์ที่ต้องการอ่าน และช่วยให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ การใช้สิ่งที่จำเป็นในการคาดคะเน และตรวจสอบการคาดคะเน

2) การให้เด็กดำเนินเรื่องช้า เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจับใจความ เมื่อครูเดินเรื่องให้เด็กฟังแล้ว ครูควรใช้คำถานเพื่อกระตุนให้เด็กคิดจับใจความสำคัญ และเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟัง การดำเนินเรื่องอาจเป็นกิจกรรมระหว่างครูกับเด็ก หรือเป็นกิจกรรมระหว่างเด็กคู่กัน

3) การอ่านร่วมกัน เริ่มตั้งแต่การอภิปรายถึงเนื้อร้องของหนังสือที่จะอ่าน หรือนำสิ่งของที่สัมภานร์กับเรื่องมานำเสนอ เพื่อช่วยให้เด็กเริ่มสนใจหนังสือที่จะอ่านและช่วยให้เด็กมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะอ่านด้วย อ่านหนังสือให้เด็กฟังทั้งเรื่องเพื่อให้เด็กสนใจ ชี้คำอ่านเพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับตัวหนังสือ คำ หรือข้อความ เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการอ่าน ให้เด็กสนุกกับการทำหมายเหตุการณ์ถ่วงหน้า หากเด็กในห้องมีจำนวนมากควรใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่เด็กสามารถมองเห็นได้อย่างทั่วถึง หรือใช้หนังสือขนาดปกติเมื่อเด็กมีจำนวนไม่นัก

4) การอ่านอิสระ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเลือกอ่านตามความสนใจ สื่อที่ใช้ในการอ่านอาจเป็นหนังสือประเภทต่างๆ คำศัพด์ต้องของ เมือง เพลง หรือสื่อต่างๆ เช่น ป้ายข้อตกลง ต่างๆ ในห้องเรียน ป้ายประกาศเดือนความจำ คำแนะนำในการใช้ และเก็บของเล่น คำวัญ คำคําของประจํานาม ป้ายสำรองชื่อเด็กที่โรงเรียน ป้ายเบ่งหน้าที่รับผิดชอบ รายการอาหารและของว่างประจำวัน ปฏิทิน สักษณ์อากาศประจำวัน หรือป้ายอวยพรวันเกิดเพื่อน เป็นต้น

5) การอ่านตามคำพัง วิธีการส่งเสริมการอ่านที่ดี คือ การให้เด็กได้มีโอกาสได้อ่านจริงๆ จัดให้มีช่วงเวลาเฉพาะที่ทุกคนรวมทั้งครูเลือกหนังสือมาอ่านตามลำพัง ช่วงเวลาที่เด็กจะได้เลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบหรือสนใจอ่าน แม้ว่าชื่อกิจกรรมจะเป็นการอ่านเงียบๆ โดยไม่

รบกวนผู้อื่น ในทางปฏิบัติเด็กอาจพูดออกเสียงพื้นพำระหว่างการอ่านบ้าง ครูไม่ควรบังคับให้ทุกคนเจ็บสนใจระหว่างการอ่าน กิจกรรมนี้อาจใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีต่อวัน ควรเป็นเวลาที่เด็กมีอิสระในการเลือกอ่านโดยครูไม่ต้องมอนหมายงานต่อเนื่องจากการอ่านให้เด็กทำ

การจัดกิจกรรมในมุมหนังสือ

มุมหนังสือในห้องเรียนควรเป็นมุมที่เจ็บสนใจ สำหรับให้เด็กศูนย์กลาง อ่านหนังสือนิทาน พิงนิทาน และควรจัดมุมหนังสือให้เด็กได้คุ้นเคยกับด้วหนังสือ ได้ทำกิจกรรมลงบ่าตามคำพังหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ด้วยบรรยากาศที่สะคลานนาย เช่น มีโต๊ะ ม้านั่ง เสื่อ หมอน กระดาษ คินสอให้เจ็บหรือวาดภาพที่สนใจ ควรเป็นมุมที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวก และมีความสวยงามเพื่อคึงคุณความสนใจให้เด็กเข้าไปอ่านหนังสือในมุมหนังสือและร่วมกิจกรรมในมุมหนังสือ โดยครูสามารถจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่กระตุ้นความสนใจให้เด็กเข้ามาในมุมหนังสือดังนี้

- 1) อ่านหนังสือให้เด็กฟัง
- 2) เล่านิทาน
- 3) สนทนาระบุร่วมราวดูหนังสือ
- 4) ให้เด็กจับกลุ่มศูนย์กลาง อ่านหนังสือ
- 5) จัดที่สำหรับแสดงหนังสือใหม่หรือหนังสือที่น่าสนใจ
- 6) ฝึกจัดหนังสือให้เป็นระเบียบ ให้เด็กรู้สึกว่าหนังสือเป็นของพวกราบ
- 7) ให้เข้มหนังสือกลับบ้าน
- 8) แนะนำให้เด็กนำหนังสือจากบ้านมาแลกเปลี่ยน ไว้ที่มุมหนังสือ

การจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย ในครั้งนี้ ได้กำหนดกิจกรรมไว้ดังต่อไปนี้

กำหนดการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัย

กิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทเด็ก
วันที่ 1- 2 ของสัปดาห์ กิจกรรมการอ่านออกเสียง	<ul style="list-style-type: none"> 1. ให้เด็กเลือกหนังสือที่สนใจ ที่จะนำมาให้ครูอ่านให้ฟัง 2. อ่านหนังสือให้เด็กฟัง โดย อ่านซื้อเรื่อง ซื้อผู้แต่ง ผู้วาด ภาพประกอบ อ่านเนื้อเรื่อง พร้อมกับชี้ข้อความขณะที่ อ่าน 3. สานทนาถในเนื้อเรื่องใน หนังสือและส่วนประกอบ ของหนังสือ ได้แก่ ปก ซื้อ เรื่อง การเปิดอ่านหนังสือ ตามลำดับหน้าและการเก็บ รักษาหนังสือที่ถูกวิธี 	<ul style="list-style-type: none"> 1. ปฏิบัติตามข้อตกลงในการ เลือกเล่นมุมเล่นใน ห้องเรียน โดยเลือกเล่นให้ ครบถ้วนแล้ว และเข้า มุมหนังสือไม่น้อยกว่า 3 ครั้งต่อหนึ่งสัปดาห์ 2. เลือกหนังสือที่สนใจและนำ หนังสือมาให้ครูอ่านให้ฟัง พร้อมกับเพื่อนๆ ที่เข้ามา ในมุมหนังสือ 3. ร่วมสนทนาร่วมกับเพื่อนๆ ในการอ่าน หนังสือ
วันที่ 3-4 ของสัปดาห์ กิจกรรมการอ่านร่วมกัน	<ul style="list-style-type: none"> 1. เลือกหนังสือร่วมกับเด็กเพื่อ นำมาอ่านร่วมกัน โดยครู อภิปรายเนื้อเรื่องของหนังสือ และอ่านหนังสือให้เด็กฟังทั้ง เรื่องเพื่อให้เด็กสนใจ หรือให้ เด็กเล่าเรื่องในหนังสือซ้ำหาก เป็นหนังสือที่เคยอ่านให้เด็ก ฟังแล้ว จากนั้นอ่านหนังสือ ร่วมกับเด็กโดยครูเป็น ต้นแบบในการอ่าน ดังนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> 1. เลือกหนังสือมาอ่าน ร่วมกันกับครูและเพื่อนใน กลุ่ม 2. พลัดเปลี่ยนกันของการเป็น คนซื้อหนังสือเพื่ออ่าน ร่วมกัน

กิจกรรม	บทนาทครู	บทนาทเด็ก
	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้อ่านชื่อเรื่อง ชี้อ่านคำและให้เด็กอ่าน ออกเสียงไป พร้อมๆ กัน - สำหรับคำที่มี ภาพประกอบครุจาชีที่ คำเด็ดวายุคอ่านออกเสียง เพื่อให้เด็กอ่านคำ เหล่านั้น โดยอาศัยภาพ ชี้นำ <p>2. ผลัดเปลี่ยนให้เด็กออกਮารี ตัวหนังสือและอ่านร่วมกัน แทนครู (การอ่านร่วมกันใน กลุ่มเด็กสามารถใช้หนังสือ เล่มปกติเป็นสื่อในการอ่าน ร่วมกันได้ ในขณะที่เด็ก ออกมานี่คนชี้คำอ่าน ครู อาจเป็นคนถือหนังสือเพื่อ อำนวยความสะดวกและให้ เด็กมองเห็นหนังสือได้อย่าง ทั่วถึง)</p>	
วันที่ 5 ของสัปดาห์ กิจกรรมการอ่านอิสระ	ขักขวนให้เด็กเดือดหนังสือมา อ่านเองตามความสนิท โดยที่ เด็กอาจจะอ่านร่วมกันในกลุ่ม เด็กๆ หรือเดือดหนังสือที่ สนใจมาอ่านเองตามลำพัง	เดือดหนังสือที่สนใจมาอ่าน ร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มเด็ก หรือเดือดหนังสือที่สนใจ อ่านเองตามลำพัง

การเลือกหนังสือสำหรับจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

หนังสือสำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย ควรเป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับวัยเด็ก เป็นนิทานที่เรื่องราวมีความหมายสำหรับเด็ก มีเนื้อเรื่องที่เด็กสนใจ นิภาพและข้อความที่สัมพันธ์กัน ตัวหนังสือใหญ่ชัดเจน มีการจัดวางหน้ากระดาษ ภาพและประโยคที่ง่ายต่อการเขื่อมโยงความหมาย มีเหตุการณ์ หรือข้อความที่ซ้ำๆ ที่ช่วยการคาดคะเน มีโครงสร้างถัดจากการเขียนและเรื่องราวที่เด็กคุ้นเคย นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงรายละเอียดอื่นๆ ประกอบ เช่น

1. จำนวนประโยค หนังสือสำหรับเด็กอายุ 3 ขวบ ควรมีคำบรรยายหน้า ละบรรทัดและประมาณ 3 บรรทัดสำหรับเด็กอายุ 5 ขวบ
2. การใช้คำ คำที่ใช้ควรเป็นคำง่าย ๆ ให้เด็กเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปลความหมาย ถ้าเด็กเล็กประมาณ 2 – 4 ขวบ การใช้คำซ้ำหรือประโยคซ้ำ
3. ลักษณะคำ ลักษณะในการใช้ด้วยคำสองคคล่องเหมือนเสียงคนครี เมื่อฟังหรืออ่าน จะเกิดความໄพเราะ มีชีวิตชีวา
4. ภาพประกอบ ภาพที่ควรเลือกสำหรับหนังสือเด็กปฐมวัย เป็นภาพการศุนที่สวยงาม มีชีวิตชีวา มีเส้นหนังสือและชัด มีขนาดใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 ของหน้ากระดาษ เป็นภาพที่ มีความเคลื่อนไหว สามารถเล่าเรื่องแทนตัวอักษรได้ ภาพนั้นจะต้องตรงกับเนื้อเรื่อง มีการออกแบบอย่างดี มีรสนิยม และมีคุณค่าทางศิลปะ

การประเมินการอ่านของเด็กปฐมวัย

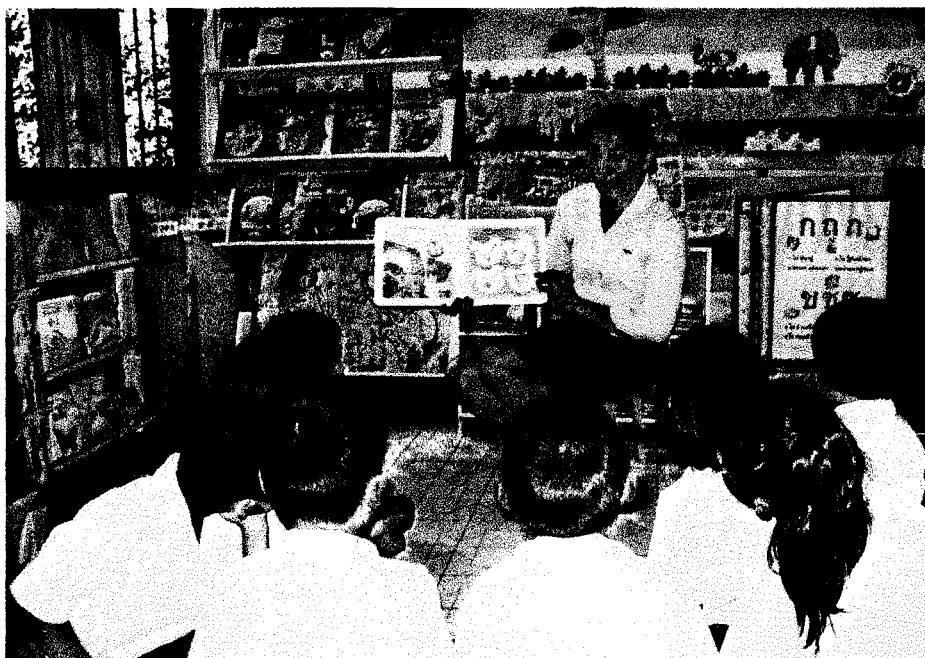
การประเมินการอ่านของเด็กปฐมวัย สามารถทำได้โดยการสังเกตเด็กขณะทำ กิจกรรมการอ่านร่วมกับครู อ่านกับเพื่อน หรืออ่านคนเดียว ประเมินได้ 3 วิธี คือ

1. จากการสังเกต ได้แก่ การสังเกตท่าทางขณะเด็กอ่าน
2. จากการวินิจฉัยความหมาย ได้แก่
 - 2.1 การฟังเด็กอ่าน
 - 2.2 การฟังเด็กเล่าเรื่องซ้ำ และถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ให้เข้าใจเรื่องราวนั้นว่า “เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร “คำนี้มีความหมายว่าอย่างไร” เพื่อจะได้รู้ว่าเด็กเข้าใจเรื่องราวนี้ใน
 - 2.3 การรู้ข้อมูลของเด็กในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่าน เพื่อจะได้รู้ว่าเด็กเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงของตัวอักษรหรือไม่
3. จากการตอบสนองของเด็ก ได้แก่ การตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน การจับใจความ จากเรื่องที่อ่าน การขยายความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่ง การประเมินความสามารถในการอ่าน

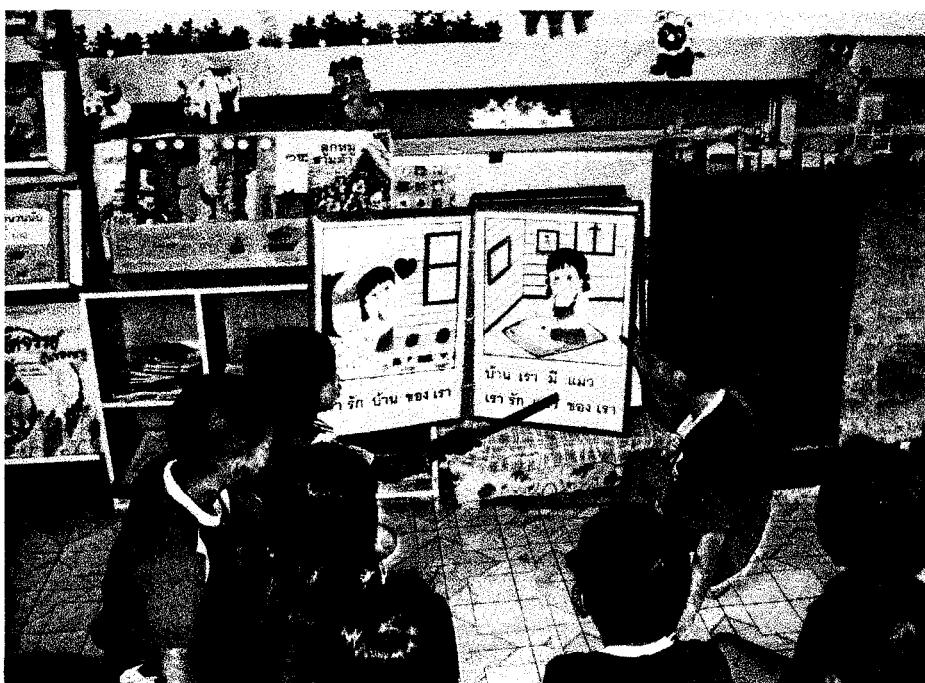
ของเด็กปฐมวัยในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมเด็กทั้งเป็นรายบุคคลและในกลุ่มย่อย
ขณะเด็กปฏิบัติภาระการอ่านในมุมหนังสือ

ภาคผนวก ๑
ภาพการขัดกิจกรรมภาษาในมุมหนังสือ

กิจกรรมการอ่านออกเสียง

กิจกรรมการอ่านร่วมกัน

กิจกรรมการอ่านอิสระ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางวนิดา ศิริวรรณรัชย์
วัน เดือน ปี	30 เมษายน 2513
สถานที่เกิด	อำเภอโนนสัก จังหวัดน่าน
ประวัติการศึกษา	ก.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) วิทยาลัยครุศาสตร์ 2535 ศย.บ. (ศึกษาศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช 2541
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนป้าน้ำสัด จังหวัดน่าน
ตำแหน่ง	ครู